

1948 - 2008

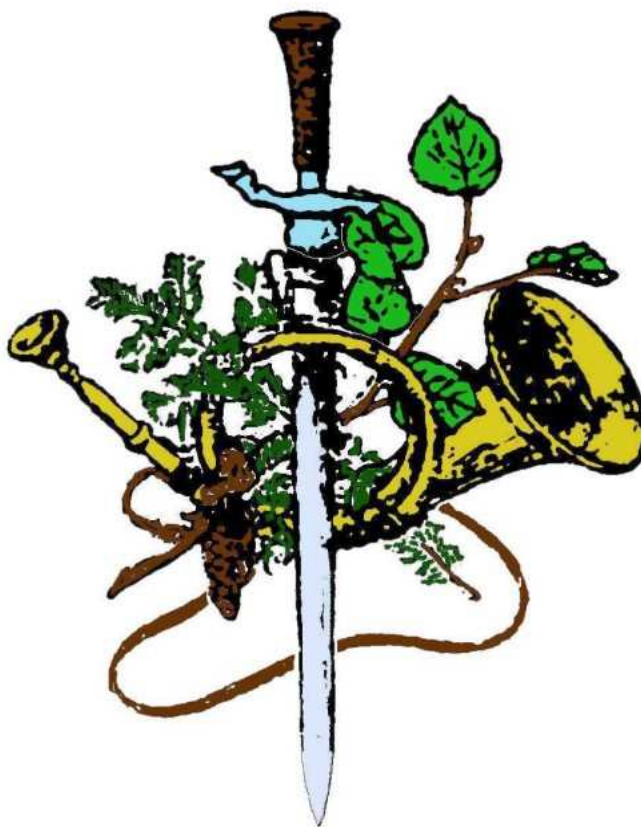
60 let
myslivecké společnosti
v obci Dětmarovice

Motto:

*Uchovat všechno krásné, čím naše myslivost žila, žije a bude žít neb
naše myslivost činí rozdíl mezi bezohledným lovem a lovem
ukázněným, doplňovaným chovem zvěře.*

*Tuto publikaci věnujeme všem myslivcům, kteří dokáží chápat
zákonitosti přírody, jejíž jsme součástí.*

Myslivost v českých zemích od roku 1918

85 let myslivecké organizace v Čechách (1923 – 2008)

1918: Po rozpadu Rakousko-Uherska vzniká Československá republika a přebírá jeho zákonodárství. V Čechách platí zákon z roku 1866, na Moravě z roku 1875 a 1912, ve Slezsku z roku 1877, na Slovensku a Podkarpatské Rusi z roku 1881 a 1883.

1923: Zastaralé a rozdílné myslivecké zákonodárství, nejednotnost a mnoho dalších nedostatků v mysliveckém spolkovém životě byly podnětem, usilujícím o sloučení dosavadních zemských mysliveckých spolků v jednotnou československou mysliveckou organizaci.

6. ledna 1923 se sešli v České Třebové představitelé mysliveckého spolku, vedeni Karlem Podhajským (*24.5.1871-†12.9.1930) a Josefem Žalmanem. Nebylo to tak jednoduché. Spolků bylo hodně a všichni chtěli vládnout. Přesto však byl 18. března 1923 na Valné hromadě Ústředního spolku pro ochranu honby a chov loveckých psů v Čechách a v Praze podán návrh na založení nové ústřední celostátní organizace pod názvem „Československá myslivecká jednota“, na založení ústřední plemenné knihy československých psů (dále Člp) a na vydávání jednotného časopisu „Stráž myslivosti“.

Po skončení příprav se konala 22. dubna 1923 v Brně ustavující schůze Československé myslivecké jednoty (dále ČSMJ) a jejími zakládajícími členy se staly spolky:

- Ústřední spolek pro ochranu honby a chov loveckých psů v Čechách z Prahy
- Lovecko-kynologický spolek pro Moravu a Slezsko v Brně se 16 pobočkami
- Poľovnícky ochranný spolok pre Slovensko v Bratislavě se 12 pobočkami
- Spolek přátel myslivosti pro Tišnov a okolí v Tišnově
- Ústřední jednota lesních a lovčích zřízenců
- Spolek posluchačů lesního inženýrství v Praze a v Brně
- Lovecký klub v Českých Budějovicích.

Prvním předsedou se stal Zdeněk Slanina, lesní rada v Židlochovicích. Vedoucím Člp pověřen Karel Podhajský, důchodník v Litomyšli.

Ještě během roku 1923 přistoupil do ČSMJ spolek Zásmyky, Domažlice a Lovecký klub Plzeň. Po půlroční existenci měla ČSMJ asi 3000 členů ve 36 spolkách.

Tak jako jiné společenské organizace byla i ČSMJ prohlášena za organizaci nepolitickou.

1924: V srpnu byla uspořádána velká manifestace na obranu myslivosti, která dodala ČSMJ celostátního významu a stala se legitimní pro řízení mysliveckých záležitostí na celém území ČSR. Bezodkladné řešení si vyžádala kynologie, vydávání průkazů původu a zamezení neblaze se rozšiřujícímu obchodování s loveckými psy. O návrhu zápisu psů do Člp z roku 1924 však rozhodlo ministerstvo zemědělství až v roce 1926.

1925: Založena „Knihovna Stráže myslivosti“ a v její ediční činnosti vyšlo postupně 7 publikací, zabývajících se mysliveckou tematikou.

1926: Stále platí nevyhovující zákony z doby Rakouska. ČSMJ projednala a vypracovala návrh nového zákona o myslivosti a předložila jej Ministerstvu zemědělství. To jej však neakceptovalo.

1928: Od 1. ledna se uskutečnila reorganizace. Zavedena povinnost odebírat spolkový časopis Stráž myslivosti a zavedeno povinné ručení na způsobení škod na hodnotu 30.000 Kč tehdejší měny. Tím byl dán základ povinnému pojištění držitelů loveckých lístků, které je zavedeno dosud. Poľovnícky ochranný spolok pre Slovensko považoval reorganizaci za útok na svou samostatnost a vystoupil z ČSMJ, ale po roce se vrátil zpět. Reorganizace měla za následek nečekaně velký příliv nových spolků do ČSMJ, přinášející členům značné výhody. To však přineslo zvýšené nároky na organizaci a administrativu, takže byl v Brně zřízen sekretariát a administrace. Byla provedena decentralizace a v roce 1929 vznikly nově zřízené zemské odbory.

Je organizováno první mistrovství světa ve střelbě na asfaltové terče na první patnácti vrhačkové baterii s vrhačkami firmy Siegel na střelnici v lázních Luhačovice.

V Nových Zámcích na Slovensku byla založena Mezinárodní rada pro lov a ochranu zvěře - Conseil International de la Chasse et de la Conservation du Gibier (dále CIC.). ČSR patří mezi zakládající členy.

1929: Vzhledem ke značným ztrátám na zvěři následkem kruté zimy 1928 - 1929 byl konečně vydán alespoň tzv. „malý honební zákon“, který upravoval dobu hájení a lovu některých druhů zvěře. Byl to jen částečný úspěch, když se nepodařilo vydat unifikovaný celostátní zákon. V ostatním platí dále zákony z doby Rakousko - Uherska. Vzniká Československá kynologická unie, která se stala celostátním ústředím pro veškerou kynologii. Jejím členem se stala i ČSMJ. Byla pověřena vedením Člp.

1932: V Brně se konají první všestranné zkoušky ohařů věnované uctění památky zesnulého průkopníka myslivecké kynologie K. Podhajského. Tím byla dána bohatá tradice Memoriálu Karla Podhajského, konaného nejdříve co druhý rok a po roce 1945 každoročně až dodnes.

Byla ustanovena Myslivecká komora ČSR vytvořená z ČSMJ a německého Verband deutscher Jäger St. Hubertus z Litoměřic. Měla se zabývat vrcholnými otázkami myslivosti v ČSR. V roce 1934 do ní vstoupila Jednota československých lesníků.

1935: Začínají se ozývat hlasy o úbytku drobné zvěře, ačkoliv tento rok, pokud jde o výši odstřelu, patřil k nejlepším za dobu trvání ČSR. V téže roce se stala vážným problémem otázka rozrůstajícího se pytláctví. O tom, že v boji s pytláky to bylo vážné, svědčí i údaje, že od 1. května 1933 do 30. dubna 1934 bylo na území ČSR pytláky zastřeleno 11 mysliveckých zaměstnanců, 3 četníci, 1 majitel honitby a naopak také 21 pytláků. 2. května 1935 se konala tisková konference a 12. května manifestace v Praze proti pytláctví. Státní orgány z toho nevyvodily žádné poznatky.

1937: ČSMJ se účastní Mezinárodní myslivecké výstavy CIC v Berlíně.

1938: ČSMJ pořádá k 15. výročí svého založení „Jubilejní mysliveckou výstavu v Praze“. Veškerý život se již dostává do stínu nacistického nebezpečí.

1939: Po 15. březnu 1939 byla ČSMJ na území tzv. protektorátu přejmenována na Českou mysliveckou jednotu (ČMJ). Mnozí funkcionáři se vzhlíželi v organizační struktuře fašistického Německa, a tak Český a Moravský zemský svaz vstoupil jako jedna z prvních organizací do Národního souručenství. Po vstupu do NS ji schválil výbor jako jedinou oficiální mysliveckou organizaci. Tím se zvýšil počet registrovaných myslivců z 10 708 na 43 674 členů. Vládní nařízení 124/41 zavedlo povinné členství a povinnost složit zkoušku z myslivosti jako podmínku vydání loveckého lístku. Historická fakta dokazují, že vedení ČMJ nebylo centrem odboje proti fašismu, ale i tak muselo několik čelních funkcionářů ze svých funkcí odejít a byli nahrazeni těmi, v nichž měli okupanti záruku, že myslivost se bude vyvíjet v jejich pojetí. Do čela ČMJ byl postaven velkostatkář Arnošt Schwarzenberg z Tochovic. V červenci 1943 přesídlilo vedení ČMJ z Brna do Prahy. Hospodářská, organizační a chovatelská činnost byla sice hodně omezená, ale neustávala. Charakteristickým rysem však byla nejednotnost a roztříštěnost akcí. Po tuhé zimě 1939 - 1940 se počítaly ztráty u srněho 15 %, zajíců 26 %, bažantů 17 % a koroptví až 50 %.

1941: Byl poznamenán neobyčejným úsilím k záchraně koroptví. Nejvyšší úřad vydal zákaz lovu koroptví. Zemské svazy připravily malé peněžité podpory. Bylo vypuštěno 26 450 koroptví. Ke konci okupace nastaly určité změny ve stavech a skladbě naší zvěře. Tam, kde byly sváděny urputné boje (hlavně Slovensko a Morava), došlo k poklesu především jelení a srně zvěře. Zato v českých zemích vysoko stoupl stav černé zvěře, která byla předtím ve volné přírodě zvláštností a byla chována hlavně v oborách, odtud unikla. Do Čech byly frontou zatlačeny i lišky, jejichž stav se neúměrně zvýšil. Nacistické Německo se bálo každé střelné zbraně v rukou českých lidí, a proto vydalo velmi přísná opatření pro jejich držení. Něco lehčí to měli myslivci z povolání. Nelze popřít, že po odborné stránce byl během okupace vykonán kus dobré práce.

1945: Po osvobození sovětskou a americkou armádou v květnu 1945 je vydán 21. června 1945 dekret o konfiskaci půdy Němcům, Maďarům a všem, kteří se zaprodali. Rozsáhlá čistka byla provedena i v řadách myslivců. ČMJ je rozdělena do tří zemských svazů – českého v Praze, moravského v Brně a slovenského. Nejvyšším orgánem se stala Svazová rada ČSMJ.

1946: Hladina mysliveckého života, rozbouřená organizačními změnami, se začala uklidňovat. 17. ledna 1946 se jedná o nových stanovách ČSMJ. K 31.12.1946 má ČSMJ 124 980 členů, z toho 11 600 na Slovensku, ve 286 spolcích. Byly vydány stejné stanovy pro zemské svazy a společné pro okresní myslivecké spolky. Ministerstvo zemědělství vypracovalo návrh zákona o myslivosti. Ten je dán k veřejné diskuzi. Tehdejší vedení ČSMJ není novému zákonu nakloněno,

ale bojuje proti němu. Přes všechny intriky nepřátel demokracie myslivosti byl tento zákon předložen vládě ke schválení.

1947: Ústavodární národní shromáždění schvaluje 18. prosince 1947 zákon č. 225/47 Sb. o myslivosti. Zákon nabyl účinnosti na celém území ČSR od 1. ledna 1948 a tím konečně pozbyly platnost zákony z dob Rakousko - Uherska a jejich úpravy z válečných let. Přinesl mnoho změn. Ty přispěly hlavně ke zlidovění myslivosti. Hlavně tím, že stanovil menší výměr společenstevních honiteb na 150 ha, kdežto soukromým zvýšil výměru ze 115 ha na 200 ha.

V roce 1947 bylo ústředí přeloženo do Brna a po krátkém působení v roce 1948 vráceno zpět do Prahy. Po finanční sbírce mezi členy zakupuje budovu v Praze, Husově třídě 7, kde vybuduje své správní sídlo a kde působí až do roku 1995.

1948: Po únorových politických změnách se dostává k moci KSČ. Čerstvě vzniklý zákon 225/47 Sb. nechává v platnosti, ale upraví jej. Nájem honiteb je možný jen státním organizacím nebo mysliveckým společenstvem. Nájem jednotlivců je vyloučen. Stávající soukromní nájemci museli předat své honitby do konce roku 1950. Do ČSMJ je dosazen národní správce stejně jako do zemského svazu. Akční výbor ČSMJ vydává již 14. března ke všem myslivcům svolání, aby se aktivně zapojili do budovateckého úsilí vlády a strany a dosavadní činnost pokračovala. Současně žádal akční výbor ČSMJ okresní národní výbory, aby nepožadovaly od členů odevzdání zbraní a pokud tak bylo učiněno, aby byly všem národně spolehlivým vráceny. Akčními výbory byly provedeny čistky ve vlastních řadách a mnoho členů muselo opustit řady ČSMJ. Dočasně 3 894 a úplně 1 842.

1949: Na začátku roku byla v českých zemích provedena reorganizace ČSMJ a rozhodnuto, že v každém politickém okrese bude jen jeden okresní myslivecký spolek (OMS), který tvoří členové Lidových mysliveckých společenství (LMS) daného okresu. Každý OMS si musel zvolit výbor a referenty pro myslivost, kynologii, střelectví, právo, osvětu a organizaci a 5 členů výboru.

K 1. červenci 1949 nařízena likvidace zemských svazů.

1950: Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství ve spolupráci s ČSMJ vyhlašuje akci „Týden lesů“. Při této akci jsou odpracovány 3 milióny hodin, vysázeno 33 miliónů jehličnanů, 16 miliónů listnáčů, 93 tisíc keřů, 438 tisíc ovocných stromů. Zřízeno 86 lesních školek a 85 km stromořadí.

Začíná období plánovitého řízení nejen národního hospodářství a průmyslu, ale i myslivosti. Jsou stanoveny plány odchytu zvěře, lovu, státních dodávek a podobně. To vyžaduje vydání směrnic pro pořádání honu, předepsané množství lovců a honců i psů. Pro dodávku a na hony jsou vysíláni kontrolori na dodržování těchto směrnic. Fondu rozvoje myslivosti jsou přiděleny státní finanční prostředky na podporu rozvoje. Z toho je například hrazeno 50 % ceny elektrických líhní, o něco méně na nákupy vlčků, náhonců, rukávníků (odchyťová zařízení na pernatou zvěř). Zřízeno 10 bažantnic ČSMJ a 37 státních lesů.

1951: Poslední honitby jedinců jsou převedeny na LMS. Malé honitby slučovány do větších celků. Honitby rozděleny podle přirozené užitnosti pro jednotlivé druhy zvěře do 6 jakostních tříd (tzv. bonitace) se stanovením normovaných stavů zvěře. Vydány vyhlášky o hájení různých druhů lovné zvěře a výra. 60 % státních lesů pronajato LMS. 21. srpna 1951 zrušena národní správa a jmenován přípravný výbor pro přípravu voleb do OMS a vedení ČSMJ.

1953: Ve dnech 28. - 29. března 1953 se koná 1. celostátní sjezd ČSMJ v Praze. Je zvolen nový výbor v čele s poslancem Národního shromáždění Ing. Gustavem Baráčkem. Vyhlášeno socialistické soutěžení. Soutěží se v produkci zvěřiny, tlumení škodné, sběru kůže, vysazování stromků, líhnutí a odchovu koroptví a bažantů a odchytu živé zvěře.

Razítka Okresního mysliveckého sdružení z roku 1955.

1956: 7. - 8. července se koná v Brně II. sjezd ČSMJ. Přijaty nové stanovy, jejichž § 7 stanovil povinnost člena pracovat v organizaci. Předsedové OMS se nestávají automaticky jako doposud členy Krajského mysliveckého sdružení, ale jsou voleni, a tím i jiní. Zrušena vyhláška, podle které mohli i psi bez původu po složení zkoušek z výkonu být připuštěni k výkonu myslivosti.

1957: 15. července 1957 byla ČSMJ přijata za řádného člena Mezinárodní kynologické federace - Fédération Cynologique Internationale (FCI). V listopadu ustaveno 9 chovatelských klubů.

1958: Počínaje rokem 1958 zavedeny povinné každoroční chovatelské přehlídky jeleních a srnčích trofejí. Konají se dodnes.

23. srpna - 20. září se konala v Praze na Střeleckém ostrově Myslivecká výstava. Zavedena střelba na loveckém kole a k ní vydána pravidla. Povinnost výuky střelby začleněna do výuky mysliveckých adeptů. Stanovena povinnost absolvování kontrolní střelby pro všechny členy za účelem zlepšení zacházení se zbraní, poněvadž v 1951 došlo k 450 případům zranění při neopatrném zacházení. Nedošlo však pochopení u členů a účast byla jen 27,7 %. V pozdějších letech pod hrozbou sankcí byla účast blízká 70 %. Do střeleckých disciplín zavedena i „Baterie za pochodu“. Ta však po několika letech zanikla. Obdoba disciplíny se nyní po čtyřiceti letech vrátila pod názvem „Myslivecký parkúr“.

1959: ČSMJ uvedla v život velkou a významnou celostátní propagační akci „Červen – měsíc myslivosti“. Tato se stala trvalou záležitostí do roku 1990 nejen u myslivců, ale i u celé veřejnosti. V prosinci vydán nový Střelecký řád nahrazující nevyhovující Střelecký řád a Závodní řád z roku 1950. Na trhu se objevil nový druh zbraně, a to broková kozlice, která má hlavně nad sebou (dosud dvojky s hlavními vedle sebe), z České zbrojovky v Brně pod označením ZH řada 101, 102, 103, která se po modernizacích řadou 201 ... a 301 ... vyráběla až do roku 2005. Zavedeno nové číslování brokových nábojů. Takže místo 12 jsou 2,5 mm, místo 10 pak 3mm, z 8 jsou 3,5 mm. Číslování v mm se rychleji naučilo, i když zpočátku přineslo mnohá nedorozumění (změna tř. 8 za 8 mm). V tomto roce vyvezeno na zahraniční trhy 84 646 živých koroptví. Bylo to největší množství v historii a nebylo již nikdy překonáno. Koroptev začala v pozdějších letech pomalu mizet.

1960: 11. července 1960 byla dosavadní Ústava 9. května nahrazena novou Ústavou a vzniká Československá socialistická republika (ČSSR).

1961: 28. - 29. ledna se koná v Praze IV. (mimořádný) sjezd Československé myslivecké jednoty. Na sjezdu není volen ani nový výbor. Je prodloužen mandát výboru, který byl zvolen na III. sjezdu v roce 1959, do řádného sjezdu v roce 1964. Vypracoval a schválil nové stanovy, vycházející z nové ústavy ČSSR. Z ČSMJ a Slovenského poľovníckého ochranného združenia vzniká společná myslivecká organizace Československý myslivecký svaz (ČSMS) s úkolem do 30. dubna 1961 ustanovit základní organizace - Jednoty ČSMS. Vydány pokyny pro splnění úkolů III. pětiletky. Ministerstvo vnitra vydalo vyhlášku č. 124/61 Sb., která nově upravovala nákup, držení, nošení a převod střelných zbraní a střeliva. Brokové zbraně jsou povolovány na základě Loveckého lístku po schválení Okresním národním výborem. O kulovou zbraň lze požádat až po 5 letech držení Loveckého lístku. Tuto žádost musí doporučit závodní nebo vesnická organizace KSČ, ROH, MNV a vlastní organizace ČSMS. Evidenci vede okresní SNB. Je však zavedena společenstevní kulová zbraň, která je svěřena včetně střeliva mysliveckému hospodáři. Ten ji po obdržení povolenky dotyčnému vydá a ten po ulovení povoleného kusu zvěře vrátí zpět. Vše je zaevidováno včetně množství spotřebovaného střeliva. Obvykle 1 kus střeliva, pokud nemusel být kus dostřelen druhým. Legislativní činnost byla zaměřena hlavně na práci na novém zákoně o myslivosti, který měl nahradit zákon 225/47, jenž již neodpovídal socialistickému pojetí myslivosti.

Nahoře znak používaný v letech 1947 - 1961 a dole z let 1961 - 1969.

1962: Nový zákon o myslivosti byl schválen Národním shromážděním 23. února 1962 pod označením 23/62 Sb. s účinností od 1. března 1962. Přinesl výrazné změny. Právo myslivosti bylo dáno jen socialistickým organizacím jako JZD, ČSSS a výkon práva myslivosti dán jen Mysliveckým společenstvem, jenž si honitby od těchto socialistických organizací pronajaly. Byly

úředně stanoveny hranice nových honiteb, jejichž minimální plocha činila 500 ha. Hranice honiteb nebraly ohled ani na vlastníky půdy ani katastrální území obce, ale podle podmínek, zajišťujících co nejlepší podmínky pro zvěř. Jako hranice nejsou určeny hranice parcel, ale přirozené a viditelné hranice jako cesty, silnice, potoky, řeky, případně stavby (elektrorozvodná zařízení vysokého napětí). Zvěř je rozdělena na užitkovou a škodnou, stanoveny nové druhy chráněné a lovné zvěře, doby jejího lovu a doby ochrany (hájení). Určeny jen 4 jakostní třídy honiteb.

1964: V. sjezd ČSMS se koná v Praze 29. - 30. května 1964. Tento nepřinesl mnoho změn do činnosti. Byly upraveny stanovy a hlavně Disciplinární řád. U zajíce je dosaženo maxima vývozu, a to 54 075 kusů. Poptávka po bažantech poklesla, bylo vyvezeno jen 41 908 kusů. Zvěř je vyvážena hlavně do Německa, Velké Británie, Francie, Itálie a USA. ČSMS navazuje styk s Ústřední radou Pionýrské organizace pro soustavnou práci s mládeží. Vznikají první kroužky myslivosti. Poprvé byl veřejně zaznamenán pokles stavu zvěře, zvláště koroptví.

1966: Na 23. dubna 1966 je svolán VI. (mimořádný) sjezd ČSMS do Prahy a jeho hlavním úkolem je projednat nové zásady v řízení myslivosti tak, aby odpovídaly tezím XIII. sjezdu KSČ. Byly provedeny vnitrosvazové organizační změny. Jsou rozpuštěny jednoty, pobočky chovatelských klubů a krajské výbory svazu. Přešlo se na přímé řízení Okresních výborů ČSMS Ústředním výborem. Jako základní organizace jsou určena Myslivecká sdružení. Je snížena hranice pro počet členů sdružení ze 40 – 50 ha honební plochy na 30 – 50 a u lesních honiteb ze 70 na 50 ha na jednoho člena. Mohou být i Myslivecká sdružení bez honitby. Ta vznikají hlavně ve velkých městech a jejich členové mohou hostovat v honitbách na vsi. Je zrušeno direktivní rozepisování dodávek zvěřiny. MS si mohou ponechat zvěřinu pro své členy, hosty, honce apod., případně její přebytky prodat prostřednictvím výkupních organizací do restaurací, hotelů, jídelen apod. Pro tento účel jsou stanoveny od 1.1.1967 volné ceny zvěřiny. MS jsou i po výrobní stránce řízené ČSMS. Plánování produkce na základě jarních kmenových stavů se ukázalo jako naprosto nesprávné, vzhledem ke klimatickým podmínkám, které nastaly až po této době. Oficiálně byly konstatovány škody na zvěři způsobené scelováním pozemků, mechanizací a chemizací v zemědělství.

1967: Byl zřízen Klub sokolníků při ÚV ČSMS se 14 sokolnickými středisky. Československá republika se stává znovu v roce 1967 členem Mezinárodní rady pro lov a ochranu zvěře (CIC), jejíž členství bylo druhou světovou válkou přerušeno a po roce 1945 nebylo obnoveno. Hned se zúčastňuje Mezinárodní výstavy trofejí v Novém Sadu v Jugoslávii, kde získává 84 zlatých, 4 stříbrné a 1 bronzovou medaili.

1968: V srpnu 1968 vstupují vojska Varšavské smlouvy do ČSSR. ČSMS se chová zdrženlivě a zbraní myslivců není použito proti okupantům. Jsou myslivcům ponechány a lovecké lístky dostávají doložku ve čtyřech jazycích okupantských armád jako povolení k držení zbraní.

1969: Politické změny vyústily, 1. ledna 1969 se unitární ČSSR stala federací dvou svrchovaných států, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

12. září 1969 je svolán VII. (mimořádný) sjezd ČSMS. Ten má za úkol vyřešit uspořádání myslivecké organizace ve státě. ČSMS je rozpuštěn. Jsou utvořeny Český myslivecký svaz (ČMS) pro území České republiky a Slovenský poľovnícky zväz (SPZ) pro Slovenskou republiku. Zůstatek finančních zdrojů ÚV ČSMS ve výši 3,736.705,78 Kčs se rozděluje podle poměru členů, takže 79 % připadne ČMS a 21 % SPZ.

V tomto roce bylo na území obou republik uloveno 1 221 289 zajíců.

1970: 25. června byl ustaven Federální výbor mysliveckých svazů (FV MS) jako společný koordinační a poradní orgán pro ČMS a SPZ. V České republice je 5 540 honiteb o výměře 5 883 833 ha. V tomto roce jsou uloveny necelé 3 milióny kusů užitkové i škodné zvěře, přičemž je spotřebováno 20 miliónů nábojů. To je hodně a ÚV ČMS vydává směrnici k prohloubení střelecké dovednosti nejen pro nové členy. Jsou stanoveny kontrolní střelby členů po 4 roky pro začátečníky a jednou za funkční období pro ostatní.

1973: 7. - 8. prosince 1973 se koná II. sjezd ČMS. Zostřená a utužená politická linie se projevila i vnitrosvazově. Je zvolen nový výbor. Jsou zase prováděny čistky a vylučování lidí, kteří nesouhlasili s internacionální pomocí SSSR v roce 1968.

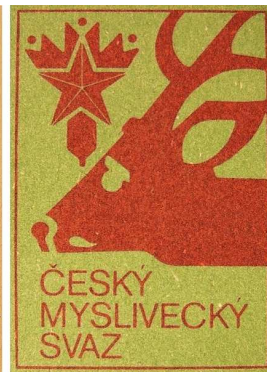
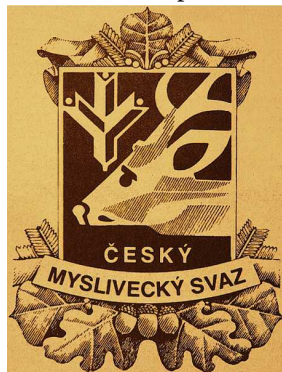
1975: Od tohoto roku jsou násilně slučovány honitby ve větší celky, aby dosahovaly rozlohy nad 1000 ha. Jsou konstatovány problémy s chovem drobné zvěře, jejíž lov se rapidně snížil. Jsou to

důsledky velkoplošného zemědělského hospodaření a přílišná chemizace (hlavně přípravky DDT) a mechanizace. Jsou rozvíjeny soutěže o nejlepší MS v okrese. Také jsou vyhlašovány soutěže o nejlepší organizaci Národní fronty v jednotlivých obcích, a tak MS soutěží s jinými organizacemi, jako jsou například rybáři, včelaři, holubáři či další. Hodnotí se nejen výsledky myslivecké práce, ale i brigádnické hodiny na stavbách akce „Z“, množství odevzdaných sběrných surovinách nejen kožek, ale i papíru, železa, pořádání společenských akcí, počty dárců krve a jiné.

1978: III. sjezd 20. - 21.8.1978 nepřinesl změny v činnosti ČMS a byl spíše sjezdem hodnotícím. Nadále konstatován pokles stavu drobné zvěře.

1978 - 1983: Produkce jednodenních bažantů kuřat v roce 1978 činila 471 000. V provozu je 25 líhnařských středisek. Do roku 1982 zvýšila produkci na 571 600 kuřat s průměrným nákladem 4,50 na kus. Do roku 1985 se plánuje postavit ještě 15 líhnařských středisek. Jako těžce překonatelný je problém vypouštění 8 - 10 týdenních kuřat do honiteb. Po vypouštění dochází k vysokým ztrátám a slovitelnost vypuštěné zvěře se pohybuje mezi 3 - 20 %, tím je efektivita voliérového chovu velice nízká. Za tímto účelem zjišťování jsou vypouštěné kusy kroužkovány, a to i rokem vypuštění. Integrace honiteb snížila jejich počet z 5 174 na 6 264 s průměrnou výměrou 1780 ha. ČMS má okolo 118 tisíc členů. Výsledky v tlumení lišek jsou neuspokojivé, jejich stavy stále vysoké. V roce 1976 bylo zaznamenáno 444 případů vztekliny, v roce 1983 již 1 776. Kromě lovu lišek je přistoupeno i k plynování liščích nor jedovatými plyny. Za léta 1979 - 1982 je dodáno do státních fondů 3 295 tun zvěřiny, to je 32,1 % z celkové produkce. Za uvedené období myslivci vysázeli 27 472 997 stromků a keřů.

1980: Na valném shromáždění CIC v Římě v roce 1980 byla ČSSR jmenována koordinátorem pro chov muflonů zvěře v Evropě. V roce 1983 na Valném shromáždění v Dubrovniku byl přijat nový způsob hodnocení mufloních trofejí podaný naší delegací FV MS. ČMS obdržel zlatou medaili CIC za systém práce s mládeží. Tím byla oceněna práce řadových členů věnujících se práci s mládeží.

Znaky používané v letech 1969 – 1989.

1983: 26. - 27. srpna se koná IV. sjezd ČMS. Doporučuje rozšířit voliérové chovy koroptví, bažantů a kachen. Úbytek drobné zvěře nahradit rozšířením chovu daňka a muflona. V tomto roce je v našem okrese Karviná v honitbě Podobora Chotěbuz zaveden chov daňků, z nichž jsou někteří dovezeni z Maďarska. Udržují se dodnes, i když v honitbě státních lesů s nimi moc dobře nezacházejí.

Je zpracována koncepce myslivecké kynologie do roku 1990. K 1.1.1983 je celkem registrováno 18 080 ohařů, 1 210 slídičů, 4 353 norníků a 521 honičů, což je v průměru 170 % normovaného počtu. Pouze 406 barvářů je málo a činí jen 64,4 % normy.

V roce 1982 po poklesu zájmu i cen v zahraničí nesplnil poprvé plán Interlov a vyvezl pouze 18 000 bažantů (v roce 1978 to bylo 53 300 ks) a 39 000 zajíců (v roce 1972 dokonce 62 262 ks). Ostatní zvěřiny bylo vyvezeno v roce 1982 celkem 631 tun. Na podporu odchytu bylo na OMS převedeno 39 500 m zaječích témat. Pro střelby je vyrobeno 2,5 miliónů kusů asfaltových terčů. Poklesl počet členů od roku 1979 z 123 285 na výše uvedených 118 340. Zhoršila se i věková skladba členů. Klesající počet uchazečů o první lovecký lístek nestačí na krytí úbytku členů. Možná to mají na vině i vysoké požadavky na člena ČMS.

1988: 19. - 20. srpna 1988 se koná V. sjezd ČMS, který schvaluje nové stanovy ČMS a konstatuje trvalé zhoršování přírodních podmínek pro zvěř.

1989: Listopad 1989 přinesl zásadní politické změny.

1990: Na základě politických změn svolává ČMS na 31. března 1990 mimořádný sjezd. Probíhá v duchu bouřlivých událostí sametové revoluce. Jedni chtějí vše rozbít, jiní zachovat. ČMS je zachován. Má nové stanovy i předsedu prof. Ing. Josefa Hromase, CSc. Kluby získávají samostatnost. Ze znaku mizí hvězda. 1. - 10. června se koná Mezinárodní myslivecká výstava Nitra 1990. Ve dnech 7. - 8. července se koná mezinárodní výstava psů INTERCANIS Brno s účastí téměř 9 000 psů.

1992: 28. dubna schvaluje parlament novelizaci zákona 23/62 Sb. Ve znění vyhlášky 270/92 s platností od 1. června 1992 se lhůtou uvedení do 1.4.1993. Tento zákon přináší největší změny od doby zákona 225/47. Ruší právo myslivosti organizacím a dává jej jen vlastníkům pozemků. Ponechává 500 ha jako minimální výměru honitby. Tam, kde této plochy nedosahuje, musí vlastníci vytvořit Honební společenstvo vlastníků a požádat o uznání honitby. Uznanou honitbu může HS provozovat ve vlastní režii nebo ji může pronajímat fyzické nebo právnické osobě. Myslivecká sdružení jsou rozpuštěna a chtějí-li pokračovat v činnosti, musí nově vzniknout na základě zákona o sdružování občanů. Po uznání a registraci na Ministerstvu vnitra si mohou jako právnická osoba pronajmout honitbu jak od soukromníků tak od HS. MS se stávají samostatným subjektem bez jakýchkoliv závazků k ČMS či ČMMJ.

Na září 1992 je svolán sjezd ČMS, aby reagoval na změnu zákona. Vzniká Českomoravská myslivecká jednota (ČMMJ) jako nástupnická organizace ČMS. Členové ČMS se stávají automaticky členy ČMMJ, ale mohou kdykoliv vystoupit. Členství není již povinné. MS jako základní organizace jsou zrušena. Jako základní organizace jsou určeny Okresní myslivecké spolky (OMS). ČMMJ byla zbavena spoluúčasti na řízení myslivosti. Byla však pověřena organizací a provedením zkoušek pro získání Loveckého lístku a u psů zkouškou lovecké upotřebitelnosti.

1993: Politickým i hospodářským rozdělením ČSFR vzniká 1. ledna 1993 Česká republika. Novelizovaný zákon ponechává v platnosti tzv. povinné ručení – pojištění proti škodám na zdraví a majetku provozem myslivců. ČMMJ je spoluzakladatelem myslivecké pojišťovny Halali, a.s. Členové ČMMJ jsou automaticky pojištěni v rámci svého ročního členského příspěvku. Nečlenové, držitelé LL se musí pojistit individuálně, možno i u jiných pojišťovacích ústavů.

1994: Českomoravská kynologická jednota přebírá od ČMMJ vedení plemenné knihy Člp.

Zleva: značky z let 1989 - 1992, 1992 - 1996 a poslední používaný od roku 1996.

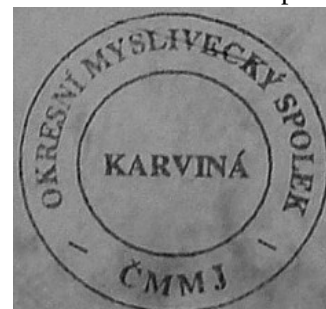
1995: Na základě soudního rozhodnutí musela ČMMJ vydat k restituci svou budovu, kterou v roce 1949 zakoupila. Protože se nedalo dohodnout s novým vlastníkem, zakupuje ČMMJ prostřednictvím Halali, a.s., budovu novou v Praze na Jungmannově ulici. Část prostředků poskytují členové formou veřejné sbírky.

21. října 1995 se koná I. sjezd ČMMJ. Schvaluje nové stanovy.

3. listopadu 1995 Parlament ČR vydává nový zákon 288/95 Sb. o zbraních. Tento ruší Lovecké lístky jako doklad k získání povolení na zbraně. Zavádí nové zbrojní průkazy (ZP), na které jsou zbraně evidované v LL převedeny. Předtím ale musí vlastníci LL složit zkoušku k získání ZP před Policií ČR, byť vlastní zbraně třeba 20 let. Tuto zkoušku musí absolvovat všichni noví zájemci a LL se stává jen povolením k lovu a je jednou z podmínek získání ZP na lovecké zbraně. Tento zákon je k běžnému občanovi nejdemokratičtější ze všech dob. Splňuje-li občan podmínky dané zákonem, nelze vydání ZP zamítnout.

1996: Koná se Národní výstava myslivosti v Lysé nad Labem.

1998: ČMMJ schvaluje nový znak organizace a navrhuje jako dobrovolné nošení stejnoznoje ČMMJ. Toto nenachází mezi členy pochopení a používá jej v podstatě jen nejvyšší vedení ČMMJ a někteří členové jako společenský oblek.

Razítko z roku 1999.

V Praze se koná Valné shromáždění CIC. Prof. Ing. J. Hromas, CSc., se stává místopředsedou komise pro hodnocení trofejí.

2000: ČMMJ je hlavním organizátorem mezinárodní výstavy myslivosti Natura viva 2000 v Lysé nad Labem, která se koná pod patronací CIC a FACE (Federace mysliveckých organizací Evropské unie).

2001: Parlament ČR dne 27. listopadu schvaluje zákon 449/2001 Sb. o myslivosti s účinností od 1.7.2002. Tento ruší zákon 23/62 Sb. a jeho úpravy 146/71, 96/77, 143/91, 270/92, 289/95, 166/99, 238/99, 132/2000. I tento nový zákon ještě než začal platit, byl znovu pozměněn, a to již 13. června 2002 a následně 18. února 2003. Přinesl nové rozdělení chráněných a lovných druhů zvěře, její doby lovu i s ohledem na ustanovení EU. Zrušil dosavadní platnost honiteb z roku 1992. Ty musí vzniknout na základě aktuálních vlastníků honebních pozemků. Stávající HS musí být uvedena do souladu s tímto zákonem. Vlastníci pozemků o toto celorepublikově nejeví zájem, a tak myslivci obcházejí vlastníky a přesvědčují je o vstupu do HS. V tomto období jsou zrušeny i Okresní úřady a vedením myslivosti jsou určeny pověřené obce. Nastává totální zmatek. Podle zákona má být honitba uznaná do 60 dnů po podání žádosti o registraci. Někde to trvá i 2 roky, ale v průměru kolem jednoho roku. Zákon má i některé nesmyslné požadavky jako je mapa honitby v měřítku 1:2000, přičemž se takto průměrná honitba vejde na mapu o rozměrech 2 x 2,5 metru, což nikdo nevyrábí. Pořízení všech požadovaných dokumentů stálo kolem 50.000 - 60.000 Kč na honitbu.

2005: Ve dnech 27.5. - 4.6.2005 se koná v Lysé nad Labem Mezinárodní výstava myslivosti a rybářství Natura viva 2005. Vystaveno 4 000 různých trofejí.

19. listopadu 2005 se koná III. sjezd ČMMJ. Zhodnotil činnost, schválil upravené stanovy a zvolil nový výbor v čele s Ing. Jaroslavem Palasem.

Myslivecká společnost v Dětmarovicích v letech 1948 - 2008

*Nejstarší dochovaná fotografie myslivců z Dětmarovic.
Pořízena před Obecním hostincem čp. 300 na Skotnici.
S největší pravděpodobností pochází ze druhé poloviny čtyřicátých let.*

Až do roku 1947 mohli myslivost vykonávat majitelé pozemků na svých pozemcích, pokud dosahovaly předepsané výměry 115 ha. Sdružením menších pozemků vznikly honitby, které si od vlastníků pronajímali tzv. „pachtýři“. Z obecních pozemků vznikly obecní honitby, které byly pronajaty pachtýřům nebo loveckým společenstvem.

Dnešní myslivecké sdružení vzniklo na základě zákona o myslivosti č. 225/47 Sb. během roku 1948 pod tehdejšími názvem Lidová myslivecká společnost (dále LMS) Dětmárovice. Zakládajícími členy byli: Josef Ligocký, Josef Baňka, Vladimír Benda, Josef Pieter, Rudolf Valový I., Rudolf Valový II., Teofil Kubátko, Ferdinand Švajný (členem do roku 1990), Josef Švajný, Jan Vicher a František Kubátko.

K těmto prvním členům pak různě přibývali noví členové. A tak, jak jde koloběh života, časem staří odcházeli, aby byli nahrazeni členy novými. Tak to jde až do dnešních dnů.

Fotografie z honu z první poloviny padesátých let. Snímky byly pořízeny u cesty nad Dělnickým domem. Se zajícem pózuje Oldřich Něbroj.

Lidová myslivecká společnost existovala do roku 1962. Dne 23. února 1962 byl vydán zákon o myslivosti č. 23/62 Sb. s platností od 1. března 1963. Na základě tohoto zákona je 28. prosince 1962 schválen Okresním národním výborem vznik Mysliveckého sdružení (dále MS) Dětmárovice. Jde jen o přejmenování dosavadního LMS a novou registraci. V podstatě toto MS funguje až do roku 1992, i když při různých úpravách zákona se vyřizují vždy nové doklady. Jako třeba v roce 1970 pro uzavření nových smluv na nájem honiteb, protože nájmy byly ze zákona na 10 let. Musely se obnovovat a aktualizovat v letech 1962, 1972, 1982 a 1992.

28. dubna 1992 je schválena vyhláška 270/92 Sb., pozměňující některá ustanovení zákona 23/62 Sb.

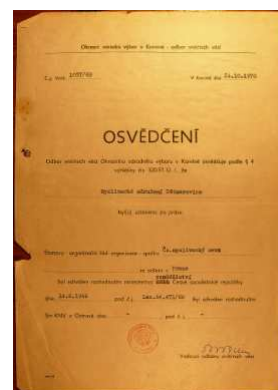
Dosavadní MS jsou rozpuštěna a chtějí-li dále vyvíjet činnost, musí být ustanovena podle zákona o sdružování občanů. 5. června 1992 je podán návrh na Ministerstvo vnitra na uznání Mysliveckého sdružení Zátíší Dětmárovice.

4. srpna 1992 rozhodnutím VSC/1-13312/92 R je uznáno MS Zátíší jako občanské sdružení.

Na základě stejné vyhlášky vzniká z vlastníků pozemků Honební společenstvo Rovina Dětmárovice (blíže v kapitole Honitba), od kterého si MS honitbu pronajímá na 10 let.

Později vychází zákon 342/2006 Sb. a ten ukládá, jak mají být občanská sdružení pojmenována, aby odpovídala požadavkům EU. Členové schvalují nový název „Občanské sdružení myslivců Zátíší Dětmárovice“ s platností od 1.1.2008.

Osvědčení o ustanovení MS z roku 1970.

Členové

V letech 1949 až 2006 byli myslivci, ale již z různých důvodů myslivost nevykonávají, protože zemřeli, odstěhovali se, ukončili členství ze zdravotních důvodů apod. Tito občané:

Jan Bečák (1990-2006), Josef Bífel, Emil Čempel, Rudolf Čempel (1975-1983), Albert Dadok, MUDr. Bohumil Grim (1983), Jiří Hanusek (1989-1991), Miroslav Hanusek (-1989), Stanislav Hanák, Jan Kampf, Josef Kantor, Valentin Klein, František Kobylka, Benedikt Kondolka, Ján Kováč (-1990), Emanuel Krol, Drahomír Kubátka (1996-1999), Josef Kubátka, Josef Kubica (-1983), Josef Kyjonka, Jiří Lass (1989-1993), Jaroslav Ligocký, Erich Návrat (1987-1991), Oldřich Něbroj (-1976), Vilém Něbroj (1951-1994), Jaromír Pleva, Josef Popek, Oldřich Prudel (1964-1997), Ferdinand Rusek, František Rusek, Jiří Sidžina (1977-1985), Ladislav Sikora (1950-1997), Bedřich Šotek (do 1988), Emil Švajný, Jiří Švajný (1976-1992), Emil Šymaniok (-1983), Romuald Tkoč (-2002), Bohumil Tomčík, Josef Truchlý, František Uherek (-1992), Miroslav Urbánek (1972-1985), František Valica (-1982), Oskar Valica, Walter Valica (-1985), Jiří Valošek (1987-1991), Jiří Vaněk (1981-1992), Jaroslav Videnka (-1983), Pavla Videnková (2002-2006).

Společné foto z honu. Uprostřed dřepí Oldřich Prudel.

Zleva stojí: Ladislav Sikora, Ferdinand Švajný, instruktor Kuchazrcyk, ??, Stanislav Hanák, Milan Hanusek, František Valica, ??, Oskar Valica, ??, Oldřich Něbroj.

V současné době jsou členy Občanského sdružení myslivců Zátíší Dětmárovice tito občané: Drahouš Poláček (od roku 1967), Miroslav Sikora (1967), Vojtěch Sečkář (1974), Oto Sobala (1981), Ing. Rostislav Kropjok (1983), Josef Grobelný (1984), Rudolf Oslizlok (1984), Božena Sikorová (1985), Jindřich Špaňhel (1989), Evžen Dombrowski (1990), Milan Sikora (1990), Václav Woznica (1990), Milan Hanusek (1992), Ing. Jiří Marek (1994), David Parchanský (2000), Josef Videnka (2002), Petr Malchar (2006) a Jan Říha (2006).

Vedení sdružení

Ve vedení sdružení stál vždy nějaký výbor. Do roku 1992 to bylo stanoveno jednotně podle stanov ČSMJ, ČSMS, ČMS či ČMMJ. Sdružení vedl pěti až jedenáctičlenný výbor, vždy ale jen lichý počet. Tím při hlasování nemohlo dojít k patu. Byly stanoveny funkce: předseda, místopředseda, jednatel, myslivecký hospodář, finanční hospodář (do roku 1962 pokladník) a členové výboru. Z těch se obvykle dělali referenti – kulturní, střelecký, kynologický). Od roku 1992 je podle stanov, jak si je sdružení vypracovalo a nechalo schválit, výbor jen pětičlenný. Za chod sdružení zodpovídal, a to platí stále, předseda, který je někdy uváděn jako statutární zástupce organizace.

Funkci předsedy organizace postupně vykonávali:

Teofil Kubatko
1948 -

Emil Švajný
.... -

Bohumil Tomčík
.... -

Oskar Valica
.... -

František Valica
.... - 1976

Romuald Tkáč
1976 - 1982

Miroslav Urbánek
1982 - 1985

Drahouš Poláček
1985 - 1990

Oto Sobala
1990 - 2001

Josef Grobelný
2001 - dosud

Vlevo nahoře František Valica, dole Drahouš Poláček a František Valica.

Vpravo nahoře jsou zleva Josef Bífel, Oldřich Něbroj, instruktor OV Kucharczyk a Romuald Tkáč. Dole po honu 18.12.1999 stojí zleva Miroslav Sikora, Oto Sobala a Milan Sikora.

Za mysliveckou část zodpovídá myslivecký hospodář. Do této funkce byl navržen kandidát jmenovaný pověřeným úřadem - dříve ONV, nyní pověřenou obcí. Musí mít odpovídající vzdělání a splňovat zákonem stanovené požadavky - trestnost, bezúhonnost, zdravotní stav, praxe, apod..

Ve funkci mysliveckého hospodáře se postupně vystřídali:

Josef Pieter
1948 -

Romuald Tkoč
.... -

Oldřich Něbroj
.... -

Josef Bífel
.... - 1978

Miroslav Sikora
1978 - 2006

Oto Sobala
2006 - dosud

*Přestávka na honu v roce 1984.
Vlevo Miroslav Sikora,
vpravo František Uhřeš*

Myslivci a myslivecké organizace

Jak jsme se v předcházejících kapitolách dozvěděli, myslivci museli být členy myslivecké organizace. To platilo od roku 1941. Tedy i dětmarovičtí byli v ČSMJ, ČSMS, ČMS. I po roce 1992 zůstali členy ČMMJ, i když jim to již zákon neukládal. Tím pádem žijí i životem této organizace. Zajišťovali některé akce, při nichž využívali myslivecké hájenky. A tak se v ní konají 13. března 1994 zkoušky adeptů na získání loveckého lístku. To se opakuje 4. června 2005. Zajišťují konání několika kynologických akcí, pořádání Okresního sněmu ČMMJ, na kterém byli delegáti ze všech sdružení okresu, a to 13.6.1995, 11.5.1998, 29.6.2000, 22.6.2005 a další se chystá na červen 2008. Za veškerou práci nejen pro myslivost je pak sdružení oceněno. V roce 1984 uděluje ONV Karviná plaketu za dlouhodobé výsledky v ochraně přírody a rozvoj myslivosti. Při odměňování je pamatováno i na jednotlivce. Pro ty je určen myslivecký řád „Za zásluhy o myslivost“. Ten propůjčuje ÚV myslivecké organizace v Praze. Jako první Dětmárovičák získává III. stupeň - bronzový řád - v roce 1987 Ferdinand Švajný. Bronzový pak získávají v roce 1995 R. Tkoč a D. Poláček, v roce 1996 Mír. Sikora, v roce 2000 J. Bečák a J. Grobelný, ve 2001 O. Sobala, ve 2004 R. Oslizlok a konečně v roce 2007 M. Hanusek. II. stupeň - stříbrný řád - je propůjčen v roce 2000 Mír. Sikorovi. Nově je zaveden řád „Za věrnost“. Ten získávají členové po 30 letech členství. Získali jej D. Poláček, V. Sečkář, M. Sikora, O. Sobala, R. Tkoč, J. Bečák, J. Špaňhel. Řada myslivců získala i různá jiná ocenění jako jsou plakety, diplomy, čestná uznání, ... Jejich výčet by zaujal mnoho místa této publikaci.

Vlevo řád z roku 1987. Řád vpravo je udělován po roce 1993.

Honitba

Mnoho pozemků v Dětmarovicích a okolních obcích až do první pozemkové reformy v roce 1924 vlastnil hrabě Larisch - Mönich. Na těchto pozemcích provozoval myslivost nebo je pronajímal.

*Vrchním hajným na Larischově panství
byl pan Josef Kubala z Dětmarovic.
Ten se kromě myslivosti horlivě věnoval také včelařství.*

Z dokumentů se lze domnívat, že po pozemkové reformě byl pachtýřem, tj. nájemcem honitby, který za úplat - pachtovné - provozoval myslivost na pronajatých pozemcích, Josef Ligocký, který byl v letech 1924-1929 a 1931-1938 starostou obce.

Před druhou světovou válkou byly v obci dvě soukromé honitby. Jednu měl MUDr. Josef Hanke a druhou Josef Pieter. Oba byli pachtýři.

O honitbě z let 1948-1962 se nezjistilo téměř nic, jen že existovala. Myslivost v ní provozovala Lidová myslivecká

společnost Dětmarovice a mysliveckým hospodářem, jak jsme již dříve napsali, byl stanoven Josef Pieter.

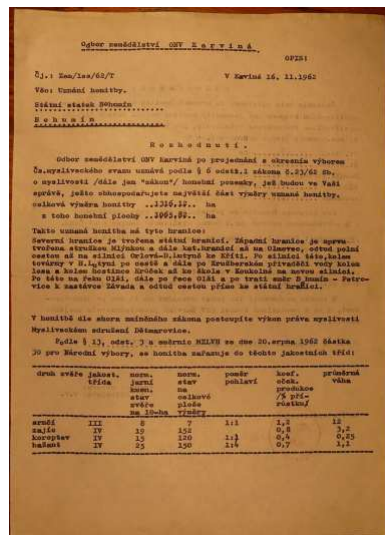
1962 - 1972:

Hranice honitby byly stanoveny Okresním národním výborem (dále ONV) 20. srpna 1962 čj. 30. Právo myslivosti patří Státnímu statku Bohumín. Myslivecké sdružení je uznáno 28.12.1962 a 1.11.1963 žádá statek o postoupení výkonu práva myslivosti. Smlouva byla schválena 8.1.1964 s platností do 31.12.1972. Nájem činil 432,- Kčs ročně. Honitba měla rozlohu 1 316 ha. Z toho bylo 766 ha orné půdy, 71 ha lesní půdy, 27 ha luk, 126 ha pastvin, 8 ha rybníků, 67 ha tekoucích a ostatních vod a 251 ha jiných pozemků. V honitbě bylo 327 ha soukromých, 148 ha patřilo JZD, 23 ha Státním lesům, 59 ha Rekultivacím a zbytek Státnímu statku Bohumín.

Zároveň byly stanoveny jakostní třídy (bonitace), normované stavy a koeficienty přírůstku zvěře.

	Jakostní třída:	Normovaný stav:	Koeficient:
Smčří	III.	7	1,2
Zajíc	IV.	152	0,8
Bažant	IV.	150	0,7
Koroptev	IV.	120	0,4

Popis hranice, jak ji stanovil a popsal ONV Karviná:

„Severní hranice je tvořena státní hranicí. Západní hranice je zprvu tvořena stružkou Mlýnkou a dále katastrální hranicí až na Olmavec, odtud po silnici až na silnici Orlová – Dolní Lutyně ke kříži. Po silnici této, kolem továrny v Horní Lutyni po cestě a dále po Kružberském přivaděči vody kolem lesa a kolem hostince Krůček až ke škole v Koukolné na novou silnici. Po této na řeku Olši, dále po řece Olši a po trati směr Bohumín – Petrovice k zastávce Závada a odtud cestou přímo ke státní hranici.“

Tato hranice honitby byla s malými úpravami platná až do roku 1992.

Rozhodnutí z roku 1962,

ve kterém jsou popsány hranice honitby

a stanoveny výše uvedené třídy, stavy a koeficienty.

1972 - 1982:

30. dubna 1972 uzavírá MS se Státním statkem Bohumín smlouvu o postoupení výkonu práva myslivosti na dalších 10 let, to je do 31. prosince 1982. Výstavbou EDE došlo ke zmenšení honební plochy o 45 ha. Nájemné bylo stanoveno od 1. ledna 1973 na 330,- Kčs ročně.

1982 - 1992:

Během doby dochází k přehazování kompetencí a pozemky přecházejí pod Státní statek Karviná, národní podnik Český Těšín. Ten postupuje výkon práva myslivosti MS Dětmárovice 25.2.1984, ONV Karviná tuto smlouvu schvaluje až 25. července 1984. Po úpravách má honitba 1 247 ha. Ubyla plocha, na které byla postavena 5. etapa sídliště Orlová – Lutyně. Byly upraveny i jiné body. Takže nově byly stanoveny i jakostní třídy, normované kmenové stavy i koeficienty. Nájem honitby stanoven na 540,- Kčs ročně.

	Jakostní třída:	Normovaný stav:	Koeficient:
Smčří	III.	21	1,1
Zajíc	IV.	99	0,8
Bažant	IV.	125	0,8
Koroptev	IV.	15	0,4

1992 - 2002:

Po politických změnách v roce 1989 přichází i na myslivost. Zákon 270/92 Sb. rozpouští nejen Myslivecká sdružení, ale i honitby. Z vlastníků honebních pozemků je utvořeno Honební společenstvo Rovina Dětmárovice. To se snaží dodržet osvědčené hranice honitby. Dochází však k nevkusnému dohadování o pozemky s HS Petrovice. Podle nich se prý musí napravit křivdy minulosti. Ale jaké? HS Dětmárovice ustupuje, aby honitby mohly být utvořeny. Jinak by to řešil soud a mohlo by to trvat i několik let. Je uvolněna část honitby od silnice u zastávky ČSD Závada k hraničnímu přechodu Golkovice po Sládečkův mlýn. Rozloha honitby je spočítána na 774 ha. Z toho 500 ha je pole, 100 ha les, 76 ha vodní plochy a 88 ha ostatní plochy. Jsou znovu stanoveny jakostní třídy a normované kmenové stavy.

	Jakostní třída:	Normovaný stav:
Smčří	III.	16
Zajíc	IV.	64
Bažant	III.	130

Jelikož v řadách majitelů pozemků nebyli myslivci a tudíž HS nemohlo vykonávat právo myslivosti, byla tato honitba pronajata původnímu uživateli, to je MS Zátíší Dětmárovice. Smlouva uzavřena na 10 let s nájmem 5,- Kč/ha.

2002 - současnost:

27.11.2001 vychází nový zákon 449/2001 Sb. a ten ruší veškerá ustanovení, mimo jiné i honitby. Stávající MS Rovina musí být uvedeno do souladu s tímto zákonem. Po zdlouhavé a náročné administrativní i fyzické práci, kdy bylo nutno obejít veškeré vlastníky honebních pozemků, bylo požádáno o uznání honitby.

Pořízení všech dokumentů a map vyšlo téměř na 50.000,- Kč. Žádost o uznání honitby byla podána na Okresní úřad, ten ji však do konce roku 2002 nevyřídil. K 1.1.2003 však byly Okresní úřady zrušeny a vznikly pověřené obce.

Titulní list Stanov mysliveckého sdružení z roku 1992.

Dětmarovice byly přiřazeny pod Magistrát města Karviná. Jeho odbor životního prostředí začal naši žádost projednávat se značným zpožděním.

Stejně jako před 10 lety začalo dělat problémy HS Petrovice, a to nejen nám, ale i Starému městu a Karviné-Ráji. Chtělo honitbu až k řece Olši. HS Rovina tentokrát neustoupilo a požádalo Magistrát o přezkoumání požadavku petrovických. Magistrát provedl místní šetření a konstatoval, že jejich požadavek není v souladu s ustanovením zákona o myslivosti o tvoření hranic honitby a zamítl jej. V Dětmarovicích tak vznikla honitba o výměře 758 ha s více jak 700 vlastníky. Je složena ze 380 ha orné půdy, 63 ha travních porostů, 15 ha neoplocených zahrad, 69 ha lesa, 73 ha vodních ploch a 159 ha ploch ostatních.

Jakostní třídy byly stanoveny úřednickým způsobem podle tabulek a ne podle skutečných přírodních podmínek a tak najednou máme:

	Jakostní třída:	Normovaný stav:	Minimální stav:
Srnčí	II.	29	6
Zajíc	II.	102	30
Bažant	II.	120	30

Nově byly zavedeny minimální stavy.

Honební společenstvo Rovina a MS Zátíší podepsaly 31. března 2003 smlouvu o nájmu honitby na 10 let, tedy do roku 2013 za úplatu 10,- Kč/ha.

Po honitbě je rozmístěno cca 35 kazatelen.

*Nejvíce jich je soustředěno v Lengu. Každý myslivec má svou.
Nahoře jsou kazatelny v létě. Vlevo Evžen, vpravo Jindra.
Dole v zimě. Vlevo kazatelna Boža, vpravo Evžen.*

Pro krmení zvěře slouží cca 20 krmelců, 20 zásypů a další drobná krmná zařízení.

*V roce 2002 bylo po honitbě umístěno několik nových krmelců (vlevo nahoře).
Jarní čištění krmelce (vpravo nahoře). Zimní krmení zvěře v zásypu a krmelci (dole).*

*Na valné hromadě
Honebního společenstva Rovina
v roce 2004.*

Nahoře zleva:

*Ing. Lumír Mžík, starosta obce,
a dále členové HS
Bronislav Woznica,
Miroslav Sikora,
Oto Sobala,
Václav Woznica st.,
Ludmila Trzaskalíková.*

Dole zleva:

*Milan Hanusek,
Jarmila Popiolková,
Lydie Sikorová
a Zdeňka Hanusková.*

Přírodní kalamity

Severní část honitby leží v údolní nivě řeky Olše, tedy v zátopové oblasti. Po větších déletrvajících deštích bývala zatopována část Lengu, Koukolná i Závada. Situace se zlepšila po regulaci vodního koryta řeky a výstavbě ochranných hrází pro EDĚ v letech 1970-1975. Přesto

došlo k vyplavení některých částí zmíněných lokalit při třicetiletých, padesátiletých či stoletých vodách. Největší byly zaznamenány v roce 1972, 5.-9. srpna 1985, 8.-10. září 1996 či 4.-9. července 1997, kdy bylo zasaženo mnoho území ČR. V Lengu bylo místy až 1,70 m vody. Poslední povodeň byla 24.srpna 2005. Vždy byla poničena myslivecká zařízení. Se zvěří to nebylo tak hrozné, protože jim zůstala úniková místa. Horší to bylo s případnými vejci na hnízdech.

V Lengu ve dnech 8.-10.září 1996.

Zde lze přiřadit i různé vichřice, při kterých hlavně padající stromy několikrát poškodily myslivecká zařízení. Největší vichřice byly 26. února 1990, v srpnu 2002, v červenci 2003.

Vichřicemi poničená myslivecká zařízení.

Vlevo nahoře převrácená kazatelna v Lengu dne 26. února 1990.

9.-11. prosince 1999 byla řeka Olše zasažena únikem ropných látek z továrny v Polsku. Nejvíce byla zasažena vodní pernatá zvěř v okolí Českého Těšína, k nám už dorazily jen zbytky, které byly zachycovány nornou stěnou v Lengu.

Větší škody na zvěři způsobila krutá a dlouhá zima 2005 - 2006, kdy bylo místy až 0,8 - 1,0 metru

sněhu. Přes veškerou možnou péči (přikrmování co 48 hodin) uhynulo několik kusů srnčí zvěře. Stalo se tak převážně vyčerpáním nebo na zápal plic po honičkách se psy. Při hledání potravy se totiž dostala do blízkosti obydlí a zde spatřena, byla pak pronásledována.

Největším škůdcem a nepřítelem myslivosti a přírody je ale člověk – vandal a pytlák. Každoročně je poškozeno nějaké myslivecké zařízení, ať je to posed, krmelec či zásyp. Zvěř je rušena a příroda ničena šílenci na terénních motocyklech, čtyřkolkách a terénních autech. Zvěř je raněná střelbou z různých kuší, malorážek, vzduchovek. I bažant střelený vzduchovkou na vlastní zahrádce, kam přilétl za potravou, je trestný čin pytláctví, nemluvě o OKU byt v soukromém lese.

Tablo z roku 1998.

Ulovená zvěř

Králík divoký

Prase divoké

Liška obecná

Jezevec lesní

Psík mývalovitý

Druh zvěře - rok	1970	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Snčí zvěř	12	11	12	12	17	16	16	16	17	18	13	17	18	19
Zajíc polní	203	123		42	127	71	101	52	26	2	1	6	30	39
Králík divoký	?	146	79	7	62	16		2	1	1				
Bažant obecný	197	166	106	105	144	152	179	173	33	139	51	138	102	112
Kachny	35	51	43	45	86	49	53	61	66	36	19	98	169	71
Cerná zvěř					1		1					1	1	1
Liška obecná	3	1	2	4	6	7	6	8	3	4	2	8	6	3
Tchoř tmavý	6	3	2	2	2	3	2	2	2				2	
Lasice hranostaj i koločava	8													
Kuna lesní i skalní										1				1
Jezevec lesní														
Psík mývalovitý														
Holub hřivnáč	?	11	11	18	31	16	24	12	33	9	17	16	30	7
Straka obecná	20	36	33	18	28	18	15	8	16	6	4	3	11	18
Vrána obecná	7		3	3	3	2	2	3	2		3	4		
Sojka														
Pytlačíci kočky	58	81	65	68	73	72	46	84	59	61	53	39	56	48
Pytlačíci psi	23	11	9	11	9	5	4	15	4	8	12	4	13	6
Uloveno celkem	??	640	365	335	589	427	449	436	262	285	175	334	438	325
Umělý odchov bažantů	35	30	10		46	200	100	150		300		374	378	150
Odchyt živých zajíců		30	20	21	20	20	20	30						

Holub hřivnáč

Sojka obecná

Vrána obecná

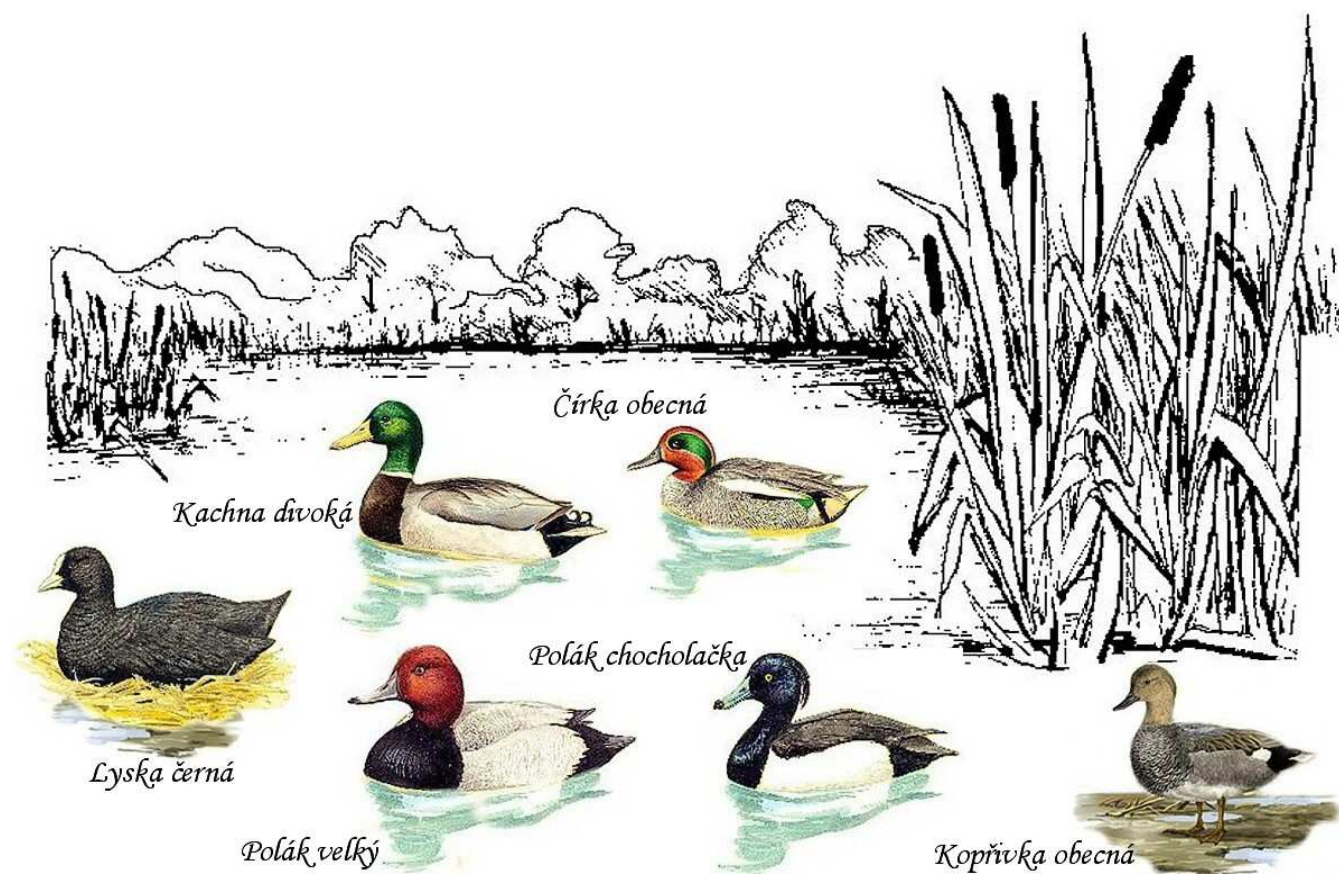
Straka obecná

Koroptev polní

1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
19	17	12	16	11	11	11	13	11	12	12	14	17	18	19	19	22
20	35	51	61	74	14	35	17	26	9	25	28	22	19	19	15	10
5			1													
33	63	69	81	69	18	29	45	10	15	22	25	22	19	19	15	22
88	59	87	49	43	9	13	29	30	34	17	7	46	95	41	36	
2	1	1	4	3	2	2	2	3	2	1	1	1	8	11	1	6
10	7	10	6	13	4	18	16	16	13	10	5	8	13	17	2	9
			1													
	1	3	1	1	2	1	3	7	5	5	4	6	6	2	3	3
												1				
																2
12	27	36	13	14	2	2			2	2	1	2		4		
4	10	10	6	12		5	3		2	2	5			12	10	9
	3	1	2	2			6		1					7	2	4
										5						
31	30	38	24	27	7	4	25	15	12	2		2	5	11	8	4
6	3	6	5	4	1	2	5							1		
230	256	324	270	273	70	122	164	118	107	103	90	127	183	163	111	91
75						120										

Kazatelna v honitbě v Lengu.

Smy na pastvě v řepkovém poli kousek od hájenky.

Smy v honitbě na Zálesí.

Na pastvě na mladém obilí.

Studie pokřusu smy - červen 2007.

Naši bažanti.

Zátiší s mysliveckou hájenkou na podzim 2002 a v zimě 2004.

Nejdůležitější zvěř chovaná a lovená v honitbě Dětmarovice

Sr nec obecný patří v obci mezi stálou zvěř. Jeho stavy se od padesátých let 20. století zvýšily. V období 60. - 90. let se udržoval na zhruba stejné výši. V posledních deseti letech srnčí zvěře mírně přibýlo, lov se však celkem nezvyšuje, protože s nárůstem motorizace dochází k mnoha úhynům následkem zranění vozidlem. V obci máme zhruba dvě populace. Jedna je z jihu obce (Olmovec, Zálesí, Glembovec), kde jsou kusy hmotnostně silnější, ale slabší v paroží. Druhou tvoří populace severní (Leng, Závada, Koukolná), kde je to obráceně. Paroží srnců je každoročně hodnoceno na chovatelských přehlídkách. Přehled o lovu je v tabulce.

Srneček ze Zálesí - červenec 2007.

Nejsilnější kusy ulovené v naší honitbě: šesterák D. Poláčka v roce 1983 - 115,2 bodu - stříbro, šesterák J. Grobelného v roce 2003 - 113,27 bodu CIC - bronz a šesterák M. Hanuska v roce 2006 - 115,82 bodů CIC - stříbro.

Vlevo srneček odchovaný v zajetí u Václava Woznice - červen 2006.

Tři trofeje. Stříbrný srnec D. Poláčka z roku 1983, bronzový šesterák J. Grobelného z roku 2003 a stříbrný šesterák M. Hanuska z roku 2006.

Zajíc polní patří mezi stálé domácí druhy zvěře. V obci se vyskytuje od nepaměti. Největších úlovků bylo dosaženo v letech 1965 - 1973. Pak lov postupně klesal. Nejvíce zajíců se vyskytovalo kolem řeky Olše a v okolí Bendových stavů. Zde bylo na jednom honě v roce 1969 uloveno 140 kusů. Tato lokalita však byla výstavbou EDE zlikvidována. Zajíci byli rovněž odchyťováni živí k prodeji na zahraniční trhy. Na toto si ještě dnešní padesátníci z obce jistě pamatují, kdy jako žáci ZDŠ dělali naháněče. Populace zajíců byla i několikrát zasažena epidemií brucelózy (1979, 1984) a tularémie. V některých letech se pak pro zlepšení stavu nelovily (1986-1987). Dnešní lov je spíše symbolický a ulovené kusy končí převážně jako cena v myslivecké tombole.

Zajíc v honitbě už je vidět zřídka.

Zajíc s bažanty na výřadu v roce 2004.

Králík divoký patřil mezi hojné druhy zvěře. V obci se vyskytoval hlavně na šterkopísčitých půdách kolem řeky Olše, v Lengu, Koukolné, Závadě a na Wilczkově kopci. V těchto půdách se jim dobře vyhrabávaly nory. Do konce 70. let 20. století se králíků lovalo téměř jako zajíců (1978 - 146 kusů). Regulace toků, stavba EDĚ, pískovna na Wilczkově kopci, zvýšený počet predátorů a hlavně epidemie umělé nemoci myxomatózy v letech 1980 a 1983 zdecimovaly jejich stav na minimum. Udržely se v podstatě jen v okolí EDĚ. Zde jich však hodně uhynulo při terénních úpravách v 90. letech. Králík se před hrozącím nebezpečím ukrývá do nory. Utekl před buldozerem do nory a ten jej zahrnul a přejel. V letech 1999 - 2000 se myslivci pokoušeli znovu oživit jejich stavy zakoupením a vypuštěním. V roce 1999 bylo vypuštěno 37 králíků za 8.850 Kč, v roce 2000 pak 20 kusů za 7.000 Kč. Záměr se nezdařil a tak králíka již téměř není vidět. Posledních pár jedinců přežívá za EDĚ na hranici s honitbou Věřňovice. Poslední zástřel 1 kusu byl v roce 1994.

Černá zvěř (prase divoké, divočák) je na území republiky původní. Její výskyt se však během historického vývoje různě měnil. Bylo to způsobeno postupným osidlováním a zvyšováním lidnatosti. Vysoké stavy působily škody v zemědělství, a proto panovnice Marie Terezie v roce 1770 vydává nařízení o uzavření černé zvěře do obor. Rovněž patent císaře Josefa II. z roku 1786 její chov ve volných honitbách zakazuje a povoluje pouze chov v oborách. Mimo obory je nařízeno lovit černou jako škodnou podobně jako lišky a vlky. Údaj z roku 1935 uvádí, že bylo uloveno ve volných honitbách v Čechách 5 kusů, které unikly z obor a na Moravě 18, které přeběhly ze Slovenska a z Polska. V oborách je tato zvěř uzavřena v podstatě až do druhé světové války. Mnohé z nich jsou během války zničeny a nebo pro náročnost chovu (nedostatek krmiva ve

válečných letech) zrušeny. Uniklá a vypuštěná zvěř osidluje celé území státu a stává se zvěří stálou. V roce 1990 je sečteno (těch, které se sečíst podařilo) 31 477 kusů a uloveno včetně selat 55 812. Celkem přes 87 tisíc kusů.

První zástřel černé zvěře v Dětmarovicích je zaznamenán 11. prosince 1981 (v těch letech byl lov povolen od 1.8. do 15.1.). Úspěšným lovcem byl Miroslav Urbánek, který ulovil na Zálesí kňoura o váze 100 kg. Výše černé zvěře v dnešní době činí škody na zemědělských plodinách. Přes veškeré snahy a stav věcí však orgány, jež myslivosti řídí, nejsou schopny rozhodnout a přijmout zákonná opatření. A tak, stejně jako jinde, nelze v Dětmarovicích lovit kusy starší dvou let. Pro jejich lov musí být uznána jakostní třída a k tomu je zapotřebí minimálně 100 ha souvislého lesa. Nejvíce úlovků bylo prozatím zaznamenáno v roce 2005, a to 11 kusů. Jsou loveny individuálně. Mezi nejúspěšnější lovce patří Milan Sikora se svými 35 kusy ke dni 1.3.2008.

Pouze jeden divočák byl uloven na společném honě, a to 21. listopadu 1987 Bedřichem Šotkem. Dole úlovky Josefa Grobelného z roku 1988 a 1999.

Liška obecná je naší nejběžnější šelmou, rozšířenou po celém území ČR. Zde se její stavy zvýšily hlavně po roce 1945, kdy byly natlačeny ze Slovenska postupující frontou. V myslivosti patří mezi přední škodlivé predátory. Na straně druhé je prospěšná v zemědělství, kde hubí myšovitě hlodavce. Přijatelný je jeden pár na 1000 ha. Vykonává i funkci „lesní zdravotní policie“, protože požírá padliny uhynulé zvěře. Za starých dob byla liška „zvěř kožešinová“ pro svoji kvalitní, velice vyhledávanou zimní kožešinu. Podle sněmovního unesení z roku 1543 bylo možno lovit lišku až po sv. Michalovi, tedy po 29. září. Lišky byly po staletí loveny nejen střelnou zbraní, ale i různými pastmi, jako sklopce, kapkany, železa či tlučky, protože tak byla méně poškozena kožešina. Liška se loví převážně individuálně. 15. května 1983 ulovil R. Tkoč na čekané u nory 4 liščata. Také nejedna se uloví při honech na zajíce a bažanty. Například při honu v listopadu 1982 byly v Lengu uloveny 4 kusy. Občas se loví hlavně liščata norováním pomocí loveckého psa - norníka. 13. května 1997 v noře na Zálesí norník Asta z Vlčího potoka M. Hanuska vyhnala 4, které byly střelené a 2 vytáhla živá. Podobně norník jagtteriér Andy z Havraního vrchu V. Sečkáře vynoroval 7 liščat, a to si zopakoval 24. dubna 2007, ale tehdy byly jen 3. Liška je hlavním rezervoárem a přenašečem nemocí - prašiviny a pro člověka nebezpečné vztekliny. Pro velký výskyt vztekliny v letech 1980-83 nařídil okresní hygienik povinné lovy na lišky ve dnech 7. a 14. ledna 1984. Na to vyšlo vládní nařízení o povinném plynování nor na území státu. 28. dubna je plynováno 6 nor. V roce 1993 je přistoupeno poprvé k „orální vakcinaci lišek“ proti vzteklině. Myslivci roznášeli a kladli na vhodných místech (okolo nor, na liščích spádech apod.) vakcíny. Asi po 5 letech bylo přistoupeno k rozhazování vakcín z letadla. To se děje dosud dvakrát ročně (duben, listopad). Některé lišky ulovené v honitbě dosahují bronzových hodnot (nad 24 bodů CIC).

*Nahoře Ladislav Sikora s uloveným lišákem z Wilczkova kopce 15.12.1984.
Dole Božena Sikorová, Milan Hanusek s norníkem Asta a pomocník 13.5.1997 na Zálesí.*

Jezevec lesní se od nepaměti lovil nejen proto, že velice škodí myslivosti (vybírání na zemi vejce hnízdících ptáků - bažantů, koroptví, tetřevů a jiných), ale i pro svou velice chutnou zvěřinu a jezevčí sádlo používané v lidovém léčitelství. Do roku 1978 byl povolen jeho lov. Pak se stal pro nízké stavy až do roku 2002 chráněnou zvěří. Jeho stavy se mezitím zvýšily. Poslední jezevec v obci byl uloven v roce 1962. Pak se zde nevyskytoval asi 15 let. V roce 1987 se objevil jeden v Lengu a jeden na Farském. V roce 2003 vyvedla jezevčice na Farském 6 jezevčat.

3. října 2003 byl po 41 letech v Lengu znovu uloven jezevec.

Psík mývalovitý, dříve mývalovec kuní byl chován v bývalém Sovětském svazu jako kožešinové zvíře - má kvalitní kožešinu. V padesátých letech byl chov ukončen a zbylí jedinci v desítkách kusů byli vypuštěni do volné přírody v evropské části SSSR, přestože jejich původ je na východě Asie. Přirozenou cestou se začali roztahovat do Evropy na západ. V roce 1963 byl zaznamenán první odstřel v ČSSR v Severomoravském kraji u Osoblahy.

Je to zvíře velice škodlivé myslivosti, všežravé. Vše, na co přijde, sežere - mláďata ptáků i savců, vejce apod. Je velice těžké ho vystopovat, protože je aktivní v noci.

První výskyt v naší honitbě zaznamenán v roce 2005.

7.10.2007 ve 20,15 hodin

*ulovil za elektrárnou Milan Síkora
první dva jedince, kteří šli společně.*

Bažant obecný není původním zástupcem evropské zvěře. Jeho rod pochází z Asie. Areál výskytu je od Tchajwanu přes Japonsko, Čínu, Koreu, řeku Ussuri, Mongolsko, Kavkaz až k Černému moři. První doložené zmínky o chovu bažantů pocházejí z Anglie z roku 924 a volně žijících z roku 1059. Z téže doby jsou i první zmínky o chovu na evropské pevnině. Od 14. století se soustředil chov do bažantnic, a to v Čechách, Bavorsku a Hesensku. Odtud se postupně rozšířil po celé Evropě. První dochované zmínky dokládá listina císaře Ludvíka Bavora ze 26. února 1330, který bažanty dovezl z Čech od Jana Lucemburského.

První bažantnice je z doby Karla IV. Ten ji založil u loveckého záměčku v Králově Dvoře u Berouna. Chov bažantů dosáhl takové slávy, že i jeden poddruh je nazýván bažant český. Původně kolchický, pocházející z Kolchidy, nyní Gruzie. V roce 1742 dovezen poddruh „obojkový“, v roce 1840 z Japonska „pestrý“, roku 1900 se objevuje „sedmičeský“. Podruhy se liší hlavně zbarvením. Doložené zmínky o chovu v Dětmarovicích pocházejí z roku 1965, ale určitě se chovali i dříve. 15. prosince 1984 byl uloven kohout světlý Isabela, jako vzácnost byl preparován a dosud visí v hájence.

Nejvyššího odchovu bylo u nás dosaženo v roce 1989, celkem 378 kusů. V období 1978 - 1990,

kdy byli vypuštěni uměle odchovaní, se lov pohyboval okolo 150 kusů ročně. Loví se jen kohouti. Na honech byla následující bilance: 15. listopadu 1986 z 58 ulovených kusů je 40 z vypuštěných - kroužkovaných, 5. listopadu 1988 ze 24 ulovených jen 3 divocí, 2. prosince 1989 ze 31 ulovených jen 5 kroužkovaných. Po ukončení chovu pro vysoké cenové náklady, kdy nákupní cena dosahovala až 50 % ceny prodeje, lov postupně klesá. Nyní se v honitbě vyskytují jak „český“ tak „obojkový“. Bažanti se nejen lovili, ale i odchytávali živí na vývoz.

*Fotografie z honu na bažanty na meandrech řeky
Olše v době, kdy byl předsedou František Valica.
Ten je napravo.*

*MS Dětmárovice obdrželo od ČMS v roce 1963
diplom za 1. místo v okrese v odchytu bažantů.*

Koroptev polní patřila do poloviny minulého století mezi běžnou lovnou zvěř. Její stavy byly vysoké. Scelování pozemků ve velkoplošné lány, rozorávání mezí, vysoká mechanizace, vysoká chemizace a také ochrana predátorů (všichni dravci a sovy) měly za následek postupné snižování stavů. Lov koroptví v Čechách v letech 1904-05 činil 1 milión kusů. V ČSR v roce 1931 bylo uloveno 1 459 238 kusů, v roce 1936 dokonce 2 201 092 kusů. Pokles začíná v roce 1951, kdy číslo pokleslo na 750 666, v roce 1955 pak 287 315, v roce 1965 dokonce jen 18 443. V Dětmárovicích v roce 1974 je normovaný stav 120 kusů, ale ten není dosažen, takže se již koroptve neloví. Přesto úbytek dále pokračuje. Posledních 8 ks koroptviček bylo viděno v roce 1995.

Stejný osud jako koroptve potkal i křepelky.

Divoké kachny

Lov divokých kachen patřil k běžným lovům. Patří ale také k vrcholu střelecké dovednosti. Kachny totiž létají rychlostí až 60 km/hodinu a umí rychle měnit směr letu. Kachními hony začíná lovecká sezóna. Hony se pořádaly na Bendových stavech, kterých bylo na 8 ha. Lovily se hlavně kachny divoké - březňačky či též tzv. „štokry“, kopřivky obecné, poláci - velký a chocholačka, čírky obecné a lyska černá - tzv. „kumiňor“.

Výstavbou EDĚ byly rybníky zlikvidovány, a tak od té doby se chodí jen na lov kachen „na tahu“ na řeku Olši. Buď na ranní, tj. hodinu před východem slunce nebo večerní, tj. do hodiny po západu slunce. Protože nejsou vhodné vodní plochy, není provozován umělý odchov, na rozdíl třeba od karvinského Starého Města. Postupným vydáváním různých vyhlášek byly některé

druhy kachen prohlášeny za chráněné, a tak se loví jen březňačky, občas polák velký či polák chocholačka.

*Na lovu kachen
na Bendových stavech
Jaroslav Ligocký a
Ferdinand Švajný.*

Zátiší s ulovenou zvěří.

Myslivecké tradice – výběr

Po složení zkoušky z myslivosti, vstupu do sdružení a po ulovení svého jakéhokoliv prvního kusu zvěře je nováček přijímán mezi myslivce. Toto je provedeno při nějaké slavnostnější události jako je společný hon, výroční schůze apod. Přijímání se provádí třemi údery loveckým tesákem na levé rameno za přednesu předepsaných formulí. Po ulovení prvního kusu spárkaté nebo vzácné či černé zvěře je podobným způsobem pasován na lovce jelenů, divočáků, ...

*Na společném honě
v sedmdesátých
letech.*

*Zleva jdou: ??,
František Rusek,
Josef Bífel,
M. Matyjašík,
Ladislav Sikora,
Oldřich Něbroj,
František Valica,
Josef Truchlý
a ??.*

*Občerstvení na honu v osmdesátých letech.
Vlevo Jiří Valošek, vpravo Jiří Vaněk,*

*Porada před lečí 28.12.2002.
Napravo David Parchanský.*

U výřadu 3. prosince 1988.

Výřad v roce 2005.

Každý společný hon, na kterém je uloven byt' jen jeden kus, je ukončen výřadem. Troubí se halali. Pak následuje poslední leč. Přátelské posezení, při kterém je vybrán nejlepší myslivec honu a je pasován na Krále honu. Je ozdoben královskou korunou. Je jím do půlnoci a do té doby „všeliké pocty přijímati může“. Ti, co se naopak provinili proti mysliveckým zvykům a tradicím (stačí nazvat zaječí slechy ušima nebo nést bažanta za stojáčky místo za hlavu), jsou souzeni „Čestným mysliveckým soudem“. Tento rovněž rozhoduje o druhu a výši trestu. Milost může udělit pouze Král

honu. Na závěr posledního honu sezóny, po ukončení výřadu - slavnostního nastoupení před ulovenou zvěří - je k poctě patrona myslivců sv. Huberta vypálen Poslední výstřel.

Nahoře: Josef Grobelný pasuje na krále honu Josefa Videnku, dne 28.12.2002. Vpravo: Sv. Hubert - patron myslivců.

K mysliveckým tradicím patří i myslivecké odívání. Používání zeleného sukna se traduje od roku 1681, kdy bylo nošení zeleného oděvu zakázáno pod trestem 20 kop grošů lidem nepočetným, ovčákům, biřicům a podobné čeledi, poněvadž myslivost je zábavou šlechty. § 54 lesního zákona ze 3. prosince 1852 ukládá nošení služebního oděvu Přísežné lesní strážci, aby všichni poznali, že je osobou úřední. Přímo předpisové uniformy byly zavedeny za první republiky pro zaměstnance Státních lesů a statků a to trvá dodnes. Pro běžné myslivce byla snaha zavést také uniformy, ale nikdy nedošlo k realizaci. Myslivci chtěli být svobodni a tak zůstalo jen u barev. Zelená - lesů a luk, hnědá - polí. Každý si nechává šít svou kamizolu podle svého gusta a dobové módy. Toho samozřejmě využívají i oděvní firmy a pro myslivce šijí různé myslivecké oděvy. Součástí se stal i myslivecký klobouk. Ten provází myslivce při všech jeho lovech a je svědkem jeho úspěchu i nezdaru. Když je černý, tak má mít zelenou stuhu. Po zlidovění myslivosti po II. světové válce došlo i k úpadku v odívání. Nosilo se cokoliv „dělnického“, od rádiovek po montérky. Mravenčí prací ČSMJ, ČMS se podařilo docílit, že myslivci pochopili a vrátili se k tradičním oděvům. Další zlom nastal po sametové revoluci. Začaly se hodně nosit uniformy po rozpuštěných armádách (maskáče), ale v tom byly spíše důvody ekonomické. Cena maskáčů byla na výši 10 % ceny mysliveckého oděvu. Po asi 10 letech někteří pochopili, že vypadají spíš jako benderovci nebo vojenští zběhové než myslivci a používání maskáčů zařadili do oděvu brigádních. Vrátily se tradiční barvy, ale oděvní firmy tlačí spíš západní módu než českou klasiku. Je na jedinci, co si vybere.

Nahoře Walter Valica, dole uprostřed Miroslav Sikora, vpravo Oldřich Prudeš.

*Vlevo:
Ve slavnostním
Božena Sikorová,
Vojtěch Sečkář a
Miroslav Sikora.*

*Rudolf Oslizlok
a Milan Hanusek,*

*Napravo:
V „pracovním“
Josef Grobelný
se svým kamarádem
na Šumavě.*

Myslivec a jeho pes

Myslivec a jeho lovecký pes patří od pradávna k sobě. O historii MS se nedochovalo mnoho dokumentů, o jeho členech málo a o psech ještě méně. V myslivosti se používá lovecký upotřebitelný pes - to je čistokrevný pes s průkazem původu - rodokmenem, který složil předepsanou zkoušku. Těch je několik. Podzimní zkoušky - přinášení bažantů a zajíců, lesní zkoušky - dohledání postřelené zvěře srnčí, speciální vodní práce, norování, barvářské zkoušky, všestranné zkoušky. Naše MS bylo pořadatelem několika těchto zkoušek. Zkoušky loveckých vloh - přezkoumání před hlavními zkouškami - v letech 1994, 1996, 1997. Podzimní zkoušky - v roce 1993 a 1994. Na jiné zkoušky nejsou v honitbě prostory, chybí třeba rybník.

Pořádalo také několik jarních svodů - kontrol psů narozených (vržených) v minulém roce a XI. a XII. měsíci předminulého roku. Měří se výška, kontroluje chrup, barva, srst atd. Tyto se konaly 17.dubna 1993, 16.dubna 1994, 13.dubna 1996 a 3.května 2005.

Ze zachovaných dokumentů je patrné, že myslivosti sloužili:

špringršpaněl Míša Soroa *1980	Rudolf Oslizlok
kokršpaněl Alan z Rychvaldské doliny *1983	Ing. Rostislav Kropjok
malý müsterland Deny z Dřevěného kopce *1985	Miroslav Sikora
labrador retriever Ajda Bludovice *1983	Josef Grobelný
labrador retriever Ajda Modračka *1990	Josef Grobelný
německý ohař Ibis z Ka-Mir *1990	Romuald Tkoč
německý ohař Ikar z Ka-Mir *1990	Evžen Dombrowski
jagtier Asta z Vlčího potoka *1994	Milan Hanusek

Tito psi jsou již v psím nebi.

Kromě nich ale zůstali v paměti i psi, o kterých se nenašlo nic a zůstaly jen vzpomínky. Například Lovka od prvního mysliveckého hospodáře Josefa Pietra milovala vodu. Smutný osud měli Lesan a Car od Romualda Tkoče. Jednoho přešlo auto a druhého vlak. Car Josefa Bífela a Mona Rudolfa Čempela byli nepřekonatelni dáviči koček. Černobílý špringršpaněl Egon Miroslava Hanuska byl k nerozeznání s Míšou Soroou. Myslivci Uherek, Volný, Něbroj, Kobylka také měli psy, ale ostatní už padlo v zapomnění.

Tmavě hnědý krásavec Car, německý ohař Oldřicha Něbroje.

I nyní vlastní někteří členové psy a ti jim pomáhají při myslivosti. Dva z nich mají chovné stanice.

*Vlevo nahoře František Uherek, Emil Volný, Oldřich Něbroj, Emanuel Krol a Josef Bífel.
Vlevo dole Rudolf Oslizlok s Hanou a Josef Grobelný s Ajdou Modračkou dne 12.12.1998.
Nahoře vpravo Evžen Dombrowski se svým psem Argem Vítkovský les.
Plemenný labrador retriever jménem Dona z Daňčí stráně chovatele Josefa Grobelného.
Chovná stanice jagteriéra z Havraního vrchu chovatele Milana Hanuska.*

Ochrana myslivosti

Ke kontrole osob provádějících výkon práva myslivosti je stanovena Myslivecká stráž. Od roku 1948 do roku 1963 nesla označení Přísežná stráž. Tuto stráž ustanovuje pověřený úřad na návrh uživatele honitby. Její existence je dána zákonem, který rovněž stanoví její práva a povinnosti. Také jen úřad ji může odvolat a jen je mu se zodpovídá ze své činnosti. V zásadě je na každých započatých 500 ha honební plochy jeden člen. Po splnění zákonem daných ustanovení (přezkoušení, trestní rejstřík, zdravotní způsobilost, ...) složí slib. Je mu vydán služební průkaz a odznak. Mezi jeho práva patří kontrola veškerých osob při výkonu myslivosti, odebrat zbraně a lovecké nářadí neoprávněným osobám, lovit škodnou (psy, kočky, ...). A co mnoho občanů neví, myslivecká stráž může v honitbě také kontrolovat podezřelá vozidla. Od roku 1992 je myslivecké strážci dán statut veřejného činitele.

Někteří členové, kteří vykonávali tuto funkci:

Emil Šymaniok (? - 1983), Bedřich Šotek (? - 1988),
Jan Kováč (? - 1990), Oto Sobala (1992 - 2006),
Josef Grobelný (1990 - dosud), Milan Sikora (2006 - dosud).

Postupná proměna odznaku myslivecké stráže.

Střecha nad hlavou

Myslivna

Myslivci vykonávají svou činnost hlavně v honitbě pod širým nebem, v lese a na polích. Občas ale také schůzují. To se dělo převážně vždy v nějakém hostinci. Velice oblíbený byl hostinec U Příbyly pod Pilarem. Od šedesátých let 20. století byly podporovány složky Národní fronty a stalo se běžným, že si tyto organizace pořizovaly své klubovny. V roce 1965 kupuje MS od Místního národního výboru za 10 tisíc Kčs bývalou ubytovnu a správní budovu, která sloužila stavbařům při stavbě nádraží ČSD a nové železniční tratě Bohumín - Karviná. Objekt prošel celkovou rekonstrukcí. Vznikl sál a společenská klubovna. Byl zde vybudován i byt pro správce. Útočiště zde našli i pionýři, kde pro ně byla malá klubovna. Za objektem byla postavena i malá hospodářská budova a taneční molo. Budova dostala název Myslivna. MS ji užívalo při své činnosti do roku 1972, kdy byla prodána Jednotě-Jednoš Český Těšín za 100 tisíc Kčs, které byly uloženy do spořitelny na úrok. Jednota objekt přestavěla na restauraci pro stavbaře EDĚ, jejíž výstavba právě probíhala. Stavbařům sloužila do ukončení stavby. Pak dále sloužila jako hostinec, ale jeho význam začal upadat. Po roce 1989 byla zprivatizována. Několikrát změnila majitele a nakonec byla uzavřena. Při sněhové kalamitě v prosinci 2005 se tíhou sněhu propadla střecha a strop. Nikdo se už o ni nestará, čeká ji už asi jen demolice.

Před Myslivnou.

Vlevo Miroslav a Božena Sikorovi.

Hájenska

Myslivci jsou bez střechy nad hlavou. Své schůze pořádají na různých místech. V hostinci U Bartečka, v Dělnickém domě. Také v METĚ je jim občas umožněno sejít se. A tak to různě kombinují téměř 10 let. 19. července 1978 kupuje MS od Emila Kijonky a Růženy Gavelčíkové za 334,- Kčs 784 m² parcely v Dolku. Zde si hodlá postavit klubovnu. Zakupuje prefabrikovaný montovaný dům typu „Smrečina“. Mezitím je však s MNV dohodnuto, aby stavba byla rozšířena, zařazena do volebního programu a stavěna v akci „Z“. MS věnuje MNV parcelu a ten uvolňuje na

stavbu 120 tisíc Kčs. Začne se vyřizovat stavební dokumentace. 20. září 1979 stavební úřad Karviná vydává stavební povolení ke stavbě budovy, která později dostala popisné číslo 214 a jež nese název Hájenska. Z montované části vzniká klubovna s krbem, „Liščí nora“, tedy bar, velká kuchyně a splachovací WC. Ve zděné části je sál pro 100 osob. V suterénu garáž pro traktor a nezbytná hospodářská část (kotelna, sklady). Budova má ústřední vytápění, které je později v roce 1997 modernizováno na plynové. Myslivci kromě peněz vkládají do této akce také svou práci. Bylo odpracováno více než 15 tisíc brigádnických hodin. Vzniká dílo v hodnotě 300 tisíc Kčs tehdejší měny, když velký rodinný dům lze pořídit za 200 tisíc.

Z výstavby hájenky. První zprava Jaroslav Videnka.

8. listopadu 1980 byla hájenka slavnostně uvedena do provozu.

Interiér klubovny v hájence v roce 2005 v den konání schůze Honebního společenstva.

V dalších letech vzniká před hájenkou lesopark s lavičkami a tanečním molem. Z moci úřední přechází ze správy obce na ONV Karviná. 1. prosince 1982 byla uzavřena mezi MS a ONV Karviná hospodářská smlouva o trvalém užívání národního majetku. MS zde provádí svou činnost a stará se o ni 26 let. Politickými změnami přechází do vlastnictví státu. V roce 2006 Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových ruší hospodářskou smlouvu a myslivecké sdružení je postaveno před rozhodnutím: buď se vystěhovat nebo si hájenku koupit. Probíhají různá jednání. Dne 30. června 2007 získává hájenku Obec Dětmarovice. V roce 2008 si MS od obce hájenku najímá.

Zálesanka

Kamarádi myslivci R. Čempel, M. Urbánek, J. Videnka a M. Sikora se domluvili, využili naskytnuté příležitosti, společně zakoupili a postavili v roce 1975 bez účasti MS chatu v lese na Zálesí a dali jí název Zálesanka. Neměla vodu ani proud. Vodu nosili v kanistru a svítili na traktorovou baterii. Později si pořídili asi 300 metrů tenkého kabelu a elektřinu si vyprosili za úplatu v nejbližším domě. Jelikož byli všichni členy MS, umožnili tomuto spolku v chatě pořádat nějaké akce, jako schůze, hony apod. MS bylo v té době bez klubovny. I když si v roce 1980 postavilo svou hájenku, občas se zde v Zálesance sešlo na nějaké akci. Třeba 14. března 1984 na závěr sčítání zvěře zde opékali klobásy. Po uvolnění mra-vů po roce 1990 byla chata několikrát vykradena a poničena vandaly. Opravovali ji, ale to se opakovalo. Nakonec ji Mirosl. Sikora zbořil a použil jako palivo-vé dříví. On jediný zůstal z původních čtyř stavitelů, když M. Urbánek se odstěhoval a R. Čempel i J. Videnka zemřeli.

U Zálesanky. V popředí stojí Jaroslav Videnka, u ohně Božena Sikorová. V pozadí druhý zprava je Milaneš Sikora - dnes jeden z našich nejlepších lovců.

Sklad krmiva

I když je hájenka velká, přece jen v ní chybí sklad krmiva pro chované bažanty a zimní přikrmování ostatní zvěře. Bylo vyřízeno povolení drobné stavby a 30. července 1983 byla zahájena stavba skladu krmiva. Začalo se mu říkat „Futerka“. Do dvou měsíců stál a je v něm uskladněno krmivo na blížící se zimu. Po roce 1990 byl však pozemek, na němž stál, vrácen v restituci. Chtělo-li jej myslivecké sdružení dále používat, bylo nuceno jej od restituenta koupit. Za parcela o výměře 699 m² zaplatilo 12.990,- Kč.

Odchovny zvěře

Jako o všem tak i o odchovu bažantů se nezachovalo téměř nic. Jen vzpomínky. Pro chov bažantů byla postavena malá odchovna v Koukolné mezi tratěmi ČSD. V roce 1970 bylo z hnízd bažantů posbíráno (1-2 vejce z hnízda) 50 vajec a z nich se podařilo pod kvočnami vyhlídnout a později vypustit 35 bažantíků. Pánové J. Popek a J. Bifel se zde věnovali nejen chovu bažantů, ale na zkoušku i chovu divokých králíků. Pokusně do chovu zařadili i domácího králíka se zabarvením divokého. Genetika se však oklamat nedala a začali běhat „divocí strakáči“. Experiment byl ukončen. To proběhlo v letech 1965 - 1969.

Pro chov bažantů pak byla postavena odchovna na Zálesí. Sloužila mnoho let. Zub času však hlodal. V roce 1986 se přistoupilo k rekonstrukci. Dřevěná chátrající konstrukce byla nahrazena novou kovovou a zároveň rozšířena asi o 2 metry. Byla pořízena i skládací přenosná voliéra o rozměru 5x10 m. Ta sloužila nejdříve jako malá odchovna u stodoly v Lengu a po dorostení kuřat jako vypouštěcí voliéra, kde bylo potřeba. Po použití byla složena a uložena. V roce 1995 byla po

Odchovna bažantů na Zálesí.

vypáčení dveří stodoly celá odcizena.

Nároky na chov se postupně zvyšovaly. V roce 1988 byla k odchovně ze severní strany přistavena nová část. Po rozšíření měla odchovna plochu 240 m². Bažanti se chovali do roku 1991. Největšího počtu 378 chovaných bažantů bylo dosaženo v roce 1989. Po pětileté přestávce byl znovu chován v letech 1997-98. Chov byl ukončen hlavně z ekonomických důvodů. Na nepoužívanou odchovnu podnikli několik nájezdů zloději kovů a tak část oplocení byla zcizena. Zbytky odchovny dnes zarůstají trávou a

budova chátrá. Kdo ví, zda se ještě někdy vrátíme k chovu. Protože v dnešní svobodné době je třeba vše hlídat před zloději. Kromě krmení by bylo nutno bažanty nepřetržitě hlídat 10-12 týdnů. Kdysi stačilo 2krát denně zakrmit a dát vodu.

Myslivci a dění v obci

Kulturní a společenské akce

V době vlády komunistů bylo mezi jiným umožněno složkám NF získávat finanční prostředky pořádáním různých veřejných společenských akcí. Konaly se májové veselice, taneční zábavy, rybí, vepřové, holubí hody, vatry vítězství, plesy, atd. - podle toho, která společenská organizace byla pořadatelem. Myslivci se dali na ples, srnčí hody a poslední leč (večer s tancem a zvěřinovými specialitami). Možná, že se konaly i jiné akce a v jiných termínech, ale nebyly nalezeny záznamy. Dochované materiály dokumentují, že asi první ples Myslivecké společnosti byl v lednu 1957 a pak další 11. ledna 1958. Na myslivecký ples

v lednu 1973 přišlo do Dělnického domu 320 osob. První ples v nově postavené hájence byl 22. února 1981 pro 140 návštěvníků. Pak se tam konal každoročně až do roku 1995. Po pětiletém přerušení došlo k obnově pořádání tradičního mysliveckého plesu, ale již podle nových pravidel.

Na mysliveckém plese. První zleva Oldřich Něbroj. Nahoře: Pozvánka na Silvestra 1963, pod ní univerzální plakát, který se používal řadu let a jehož autorem je Teofil Šotek, obecní kronikář.

Tradici Posledních lečí zahájili myslivci v roce 1984. Konají se téměř každoročně. Je na nich mnohdy výběr až z 8 druhů jídel připravených ze zvěřiny.

Největšímu zájmu se těšily srnčí hody. Jednak byla možnost si pochutnat na zvěřině a také strávit letní večer při tanci, neboť se konají v době lovu srnců. To je červen, červenec a srpen. Konávaly se také u Myslivny u nádraží, kde byla i taneční plocha. I když se záznamy nenašly, pamětníci si na to vzpomínají. Srnčí hody byly tak oblíbené, že v roce 1993 se prodalo 300 vstupenek a snědlo 300 porcí. 21. června 1997, kdy bylo v noci 21°C a ve dne až 30°C, bylo prodáno 335 vstupenek. Kolik se vyhnulo placení, se neví, protože kolem není plot. Tehdy se snědlo 490 porcí jídel, 10 kg douzovaných klobás a vypilo 10 sudů piva. Poslední velké srnčí hody byly 20. června 1998 se 350 účastníky a 500 sněženými porcemi.

Myslivci také občas pozměnili zažité věci a oslavovali například Silvestra v roce 1963, 1990 či 2007.

Po různých zákonných omezeních se podobné akce konají jen pro členy MS a HS a jejich hosty v uzavřené společnosti.

Na srnčích hodech.

*Nahoře Ing. R. Kropjak při tahu tombofy,
dole J. Grobelný jako kuchař.*

Zájezd

Ve své době byly módní různé zájezdy. MS uspořádalo pro své členy, rodinné příslušníky a příznivce několik zájezdů:

- ✦ na národní mysliveckou výstavu „Nitra 1983“
- ✦ na zámek Konopiště s největší sbírkou trofejí v ČSSR a do Prahy v roce 1984
- ✦ na Mezinárodní výstavu myslivosti „Brno 1985“
- ✦ 27.-28. května na Mezinárodní výstavu myslivosti a rybářství „Natura viva 2000“ do Lysé nad Labem.

Na zájezdu v Nitře 1983.

V dalších letech se již zájezdy pro vysokou finanční náročnost neplánují.

Myslivecké výstavy a expozice

Myslivci chtějí svou myslivost propagovat mezi veřejností, pochlubit se svými výsledky a úspěchy. K tomuto účelu jsou nejvhodnější výstavy a výstavky. V dokumentech se našla zmínka, že myslivecká výstava se konala již v roce 1966 v Myslivně u nádraží.

20. září 1983 se konala výstavka o myslivosti v ZDŠ.

V roce 1988 oslavilo MS 40 let svého vzniku. Malá expozice byla umístěna ve výkladní skříni prodejny Textil na náměstí. Vystaveno bylo i první tablo.

MS připravilo v roce 1989 výstavku v základní škole u příležitosti 40 let pionýrské organizace.

V roce 1995 se konala v hájence velká myslivecká výstava spojená s okresní přehlídkou trofejí. Vystaveno 300 různých exponátů a k tomu 204 trofejí srnců.

Největší výstava byla v roce 1998 k 50. výročí MS a jubileu ČMMJ. V hájence 350 exponátů a 171 srnčích trofejí. Návštěva přes 500 lidí. Zhotoveno druhé tablo.

Myslivci a celoobecní akce

Myslivci se vždy aktivně zapojovali do jakéhokoliv dění v obci a tak se z dokumentů dovídáme: Každoroční účast v prvomájovém průvodu je brána jako nezbytná. MS je začleněno do složek Národní fronty a tudíž je účastníkem obecní soutěže o nejlepší organizaci NF. Soutěž se hodnotí

body za sběr odpadových surovin, dodávky sena, odpracované hodiny při obecních akcích „Z“, účastech na významných akcích, atd. Z těchto informací je zajímavý údaj: v roce 1968 myslivci odevzdali 210 kožek - nejvíce ze všech spolků.

Občanský výbor na Zálesí připravoval branný závod Memoriál Jaroslava Zaremby. V ročníku 1984 vybojovalo družstvo myslivců 3. místo.

MS v roce 1987 společně s Českým svazem ochránců přírody i jinými složkami v obci budovalo na Farském asi 1 500 metrů dlouhou Stezku zdraví. V této lokalitě se pak u příležitosti Dne dětí konalo několik ročníků akce Pohádkový les. Zde MS zajišťovalo stanoviště U Červené Karkulky a myslivce, a také Loupežníky, kterými byli pionýři z mysliveckého oddílu. Později, v roce 1995, s ochránci přírody také společně čistili zapomenutou lesní studánku a vybudovali na ní přístřešek. 20. května pak proběhlo Otvírání studánky.

Nahoře: na Memoriálu J. Zaremby v roce 1982

J. Vaněk, O. Sobalá a R. Kropjok,

Vlevo: V roce 1995 při Otvírání studánky

M. Hanusek, E. Dombrowský a M. Síkora.

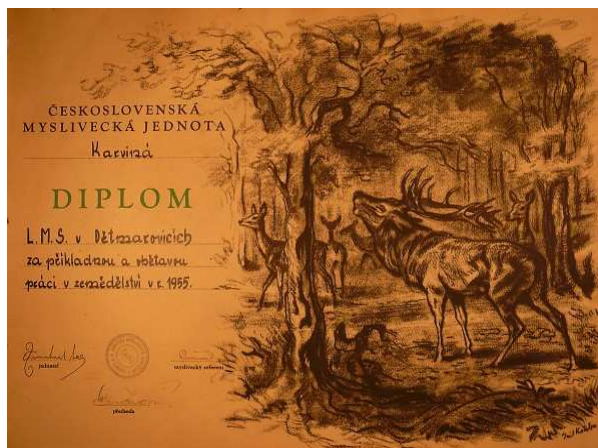
Myslivci také umí řádně přiložit ruku k dílu a tak pomáhali při akcích „Z“. Na nákupním středisku v Koukolné v roce 1984 odpracovali 285 hodin, v roce 1986 pak 124 hodin a pokračovali i v roce 1987. Ze všech složek NF odpracovali na této stavbě nejvíce a

MNV jim udělil čestné uznání. V roce 1985 se zúčastnili dokončovacích prací na rekonstrukci Dělnického domu, v roce 1988 pracovali na stavbě kamenosochařství, v roce 1989 pomáhali při opravách Hygie.

V minulosti se také pomáhalo v zemědělství při různých sezónních pracích. Například při senoseči, o žních, při svozu slámy, ... ČSMJ Karviná udělila v roce 1955 LMS Dětmarovice diplom za práci v zemědělství. 26. dubna 1975 pak ONV Karviná udělil mysliveckému sdružení pamětní medaili Za zásluhy o rozvoj okresu Karviná.

R. Tkáč a D. Poláček v roce 1986 v Koukolné.

Diplom z roku 1955.

Práce s mládeží

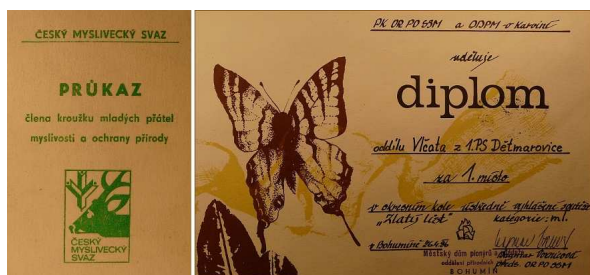
Zvídavá mládež se vždy zajímala o činnost myslivců. V roce 1964 navázala ČSMS s Pionýrskou organizací spolupráci za účelem výchovy mládeže. Myslivci pořádali pro mládež různé besedy, vycházky, výstavky. Z dochovaných dokumentů se dovídáme, že v roce 1973 nasbírali členové „Kroužku mladých ochránců zvěře a přírody“ pro zvěř 1 500 kg kaštanů a žaludů. Soutěže myslivecké organizace „Zlatá srnčí trofej“ se v místním kole zúčastnilo 16 žáků. Do okresního kola postoupilo 6 z nich. V okresním kole zvítězil v kategorii mladších Jiří Ulman a v kategorii starších Libor Stáňa a oba postoupili do národního kola. Jak tehdy dopadli nevíme, ale víme, že v roce 1975 Jiří Ulman v národním kole zvítězil. Je zajímavé, že nikdo z nich se nakonec nestal myslivcem. V té době vedli myslivecký kroužek Josef Biefel a Emanuel Krol. Další osudy kroužku nejsou známy, ale v roce 1981 již neexistuje.

Myslivecké sdružení v roce 1978 zavedlo tradici soutěže pro mládež „O lovecký tesák“. O tuto putovní cenu bojovaly tříčlenná družstva z okolních škol. Z dokumentů vyplývá, že družstvo z Dětmarovic zvítězilo teprve v 8. ročníku.

Nová systematická práce s mládeží začala ve školním roce 1984-85. Vznikl oddíl mladých myslivců a ochránců přírody „Vlčata“ při První pionýrské skupině na ZDŠ v obci. Vedl jej myslivec Josef Grobelný. Členové oddílu se zapojili jak do činnosti PO tak ČMS. V roce 1985 se znovu koná místní kolo soutěže O zlatou srnčí trofej. Vítězkou se stává Monika Menšíková. Tato soutěž se pak koná každý rok. Do národního kola se však již dětmarovičtí nedostali, nepřekonali svého věčného soupeře z Českého Těšína. Postupoval jen okresní vítěz. Velkého úspěchu dosáhli 17. dubna 1987 a zvítězili v okresním kole v Karvině v soutěži „Zlatý list“ pořádaný PO. Soutěžil celý oddíl a postoupil do krajského kola, které se konalo v ostravské ZOO. Zde vybojoval krásné 4. místo.

Za velice úspěšný se pokládá rok 1989. Vlčata obsazují 3. místo okresního Zlatého listu, 2. místo v soutěži O zlatou srnčí trofej, 3. místo v národní soutěži ÚV ČSM „Dovedné ruce“ za odlitky stop zvěře a v soutěži oddílových kronik 4. místo. Kronika a soubor stop pak byly vystaveny na celostátní výstavě Země živitelka 1989 v Českých Budějovicích. Družstvo Vlčat vyhrává i Lovecký tesák a jelikož je to po třetí za sebou (poprvé 1987, podruhé 1988), zůstává jim ve stálém držení. Myslivci pak museli pro další ročník 1990 sehnat nový. V roce 1989 uděluje Krajská rada Pionýrské organizace MS Diplom za práci s mládeží a vedoucímu oddílu stříbrnou medaili „Za výchovu mládeže“. Posledním vítězem místního kola Zlaté srnčí trofeje byla v roce 1990 Monika Franková. Poslední záznam o činnosti oddílu Vlčata končí v červnu stejného roku. Tím skončila práce s mládeží a do dnešního dne nebyla obnovena. Není to škoda?

Josef Grobelný a Vlčata v letech 1985 a 1986.

Na pomoc lesům

Les a myslivec patří k sobě. Jeden potřebuje druhého. Myslivec les víc. Po světové válce bylo mnoho lesů zplundrováno. Farský les v podstatě neexistoval. Mnoho dřeva bylo použito na topení. Ještě dnes lze nalézt zbytky vojenských zákopů, které doplňovaly obrannou linii bunkrů. Již v roce 1946 se tehdejší myslivci rozhodli obnovit takto poničené lesní porosty okolo obce. Hlavním iniciátorem a zajišťovatelem byl Rudolf Valový. Nebylo tak jednoduché po válce sehnat sazenice stromků. Využil svých starých známostí a sehnal na jižní Moravě 20 000 stromečků. A tak to pokračovalo několik let. V roce 1950 byla vyhlášena celostátní akce „Na pomoc lesům“. Při této akci bylo v republice vysázeno 49 miliónů stromků. Takže mnoho porostů okolo obce je z těch dob. Ze záznamů vyniklo, že se vysadilo:

Rok:	Počet:	Poznámka:	Rok:	Počet:	Poznámka:
1946	20 000	lípy, duby, javory, jedle, smrk, modřín	1953	15 100	smrk, olše borovice, modřín převážně olše
1947	16 300		1954	jen 120	
1948	16 800		1955	5 850	
1949	13 000		1956	4 800	
1950	10 000		1957	5 400	
1951	14 000		1958	9 200	
1952	16 000		1959	20 000	

Pak se záznamy nenalezly, další zmínka je z roku 1968, kdy se vysadilo 14 000 ks.

Dále znovu není nalezen žádný doklad o výsadbě, možná se nesadilo nebo to nebylo zaevidováno. Záznamy se objevují zase až od roku 1983, kdy vysadili 6 000 smrků a 100 borovic. Byl zalesněn hlavně Wilczkův kopec po vytěžení písku z mezitím vzniklé pískovny. V pozdějších letech byl ještě dosazován.

V roce 1984 vysázeno 3 000 smrků a po honitbě také 100 kaštanů a 200 jabloní.

Celostátní akce „Každý občan jeden strom“ byla vyhlášena v roce 1985. Tehdy vysazovaly i jiné společenské organizace. Myslivci vysadili 3 000 smrků a směs 250 ks jeřabin, javorů a akátů.

V roce 1986 obohatilo naši honitbu 1 000 smrků a 250 dubů. Myslivci také pomohli lesnímu závodu Bílá, kde odpracovali 120 hodin na čistění lesa a dosazování holin.

Smrčky, duby, javory, jeřabiny, jehlice, jasany a jiné dřeviny v počtu 2 000 kusů vysázeny v roce 1987.

Za vlády totality byly sazenice běžných dřevin zdarma, ba někdy se za vysazení dostalo i zaplacení. Bylo to sice v haléřích za kus, ale při větším množství se nějaká ta korunka dostala.

Vysazování stromků. Vlevo Rudolf Čempel a Emanuel Krol.

Po revoluci nemají státní orgány o toto zájem a zůstalo to na občanech. Ceny sazenic mnohonásobně stouply a není v možnostech občanských organizací pořídit větší množství k výsadbě. A tak je vysázeno jen někdy a několik kusů. Myslivecké sdružení spolupracuje s Honebním společenstvem a tak bylo v roce 2000 vysázeno 125 ks, v roce 2001 pak 740 ks a v roce 2003 jen 60 ks ovocných dřevin.

Shrňme-li výše uvedená čísla, dostaneme zajímavé údaje: myslivci v obci za 60 let, to je v období 1946 – 2006, vysadili nejméně 197 370 různých stromků.

Jako pomoc lesům lze chápat i jejich úklid. Myslivci sbírali odpad, občany vyvezený do lesíku a hájku. Plastové i skleněné láhve, plechovky, pneumatiky, kusy nábytku a jiné harampádí naplnily 23. března 2002 za 4 hodiny úklidu velkoobjemový kontejner vrchovatě. 12. dubna 2003 to zopakovali, jen v jiné části honitby. Chrání tím nejen své zdraví, ale hlavně zdraví zvěře a loveckých psů, kteří jsou zraňováni rozbitým sklem i jiným odpadem.

Při jarním úkľidu v roce 2002 (vľevo) a 2003.

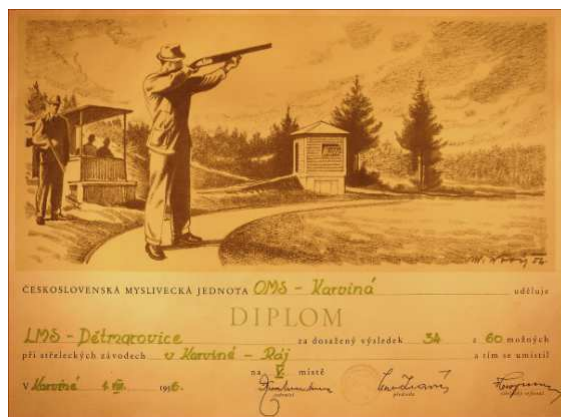

Sportovní lovecká střelba - střelecké soutěže

Kromě střelby při lovu se myslivci mohou věnovat i sportovní lovecké střelbě na některé střelnici. Nejvíce byla užívána střelnice v Bohumíně. V dávných letech 1950 - 1960 se střílelo i jen tak na vhodném a bezpečném místě. Postavila se vrhačka na ruční ovládání a střílelo se. Kromě tréninkové střelby jsou pak různé soutěže, přebory, memoriály - místní, okresní, krajské, národní. Střílí se jak brokové disciplíny (asfaltové létající terče), tak kulové disciplíny (papírový terč zvěře stojící nebo pohybující se). Nejstarší zmínka o tom, že tak činí i dětmarovičtí myslivci, je z 1. srpna 1956, kdy v Karvině vystříleli 5. místo. Více záznamů je od 80. let 20. století. Tříčlenná družstva MS se zúčastňovala okresních přeborů. Umístění bylo různé: 1983 - 7. místo, 1984 - 16. místo, 1986 - 10. místo, 1988 - 6. místo, 1989 - 8. místo. V roce 1990 - 5. místo. To bylo nejlepší umístění za poslední léta. Myslivci stříleli ve složení: Lass, Kropjok a Oslizlok. Pak se dlouho okresní přebory družstev nekonaly. Byly obnoveny až v roce 2006 a zde naše družstvo vybojovalo 4. místo se ztrátou pouze jednoho bodu na místo třetí.

Kromě soutěží družstev se konají i soutěže jednotlivců. V roce 1989 Rudolf Oslizlok vybojoval 2. místo v mysliveckém trojboji. V roce 1990 obsadil J. Lass 8. místo. V kulovém trojboji v roce 1999 obsadil J. Grobelný 3. místo. Ten rovněž absolvoval kurz a složil zkoušky na rozhodčího myslivecké střelby III. stupně. V letech 2002, 2004 a 2005 se družstvo zúčastňuje i závodu O pohár Kooperativy v Ostravě - Heřmanicích. Tam se však umísťuje vždy až ve druhé polovině soutěžících.

Po zrušení oslav 1. a 9. května se rozhodlo MS pořádat v těchto dnech střeleckou soutěž ve střelbě z malorážky. První ročník 1. května 1991 vyhrál J. Grobelný. Malorážka se střílela každoročně až do roku 2000. Změny zákona o zbraních nedovolily dále střílet na jednorázových střelnicích a jelikož nemáme vlastní, schválenou, změnila se tato soutěž na střelbu ze vzduchových zbraní. Této soutěže se zúčastňují i rodinní příslušníci. V roce 2006 nastřílela devítiletá Terežka Videnková 84 bodů ze 100 a obsadila 5. místo mezi myslivci a první místo mezi rodinnými příslušníky.

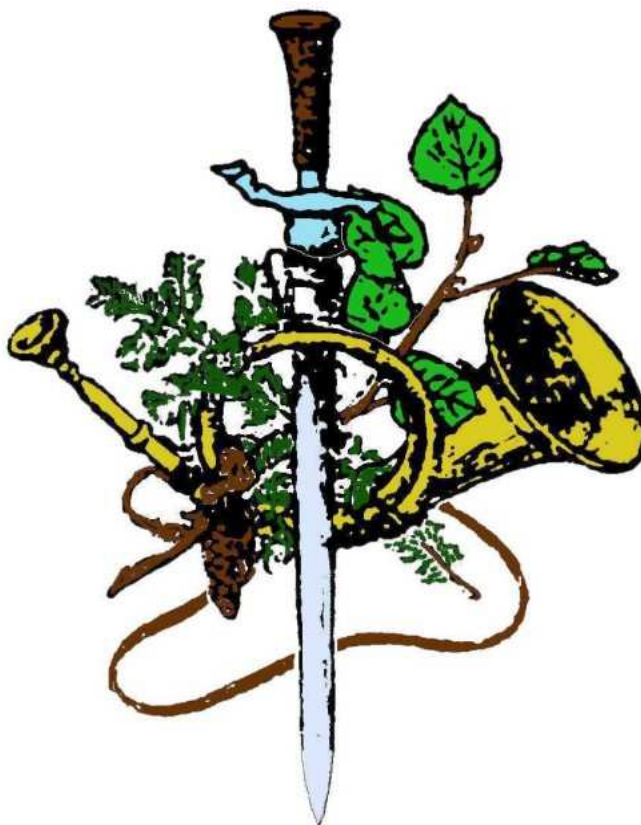
Střelecká soutěž 2005 u hájenky, střílí Oto Sobala.

Závěrem

Dovoluji si ze srdce poděkovat všem myslivcům za jejich nelehkou a nedoceněnou práci a prosím o špetku shovívavosti k této brožuře.

*Josef Grobelný
předseda Občanského sdružení
myslivců Zátíší Dětmarovice*

Vydalo:

Občanské sdružení myslivců Zátíší Dětmarovice

Text

**Josefa Grobelného
upravila Dagmar Šnapková**

Fotografie:

**Z archivu a soukromých sbírek myslivců,
z archivu obce Dětmarovice,
Dagmar Šnapková a Mgr. František Hartl**

Grafické zpracování: Dagmar Šnapková

Tisk: Print Bohumín

Náklad: 50 kusů

Květen 2008

Určeno pro vlastní potřebu